PARTNER REVISION

Rådgivende Revisorer - med dig i centrum

Industrivej Nord 15
Birk, 7400 Herning
Tlf. 97 12 50 22

Thrigesvej 3
7430 Ikast
Tlf. 97 15 40 22

Ballevej 2B
8600 Silkeborg
Tlf. 86 82 44 00

Torvegade 22
7330 Brande
Tlf. 97 18 03 66

Birkmosevej 20A
6950 Ringkøbing
Tlf. 97 32 10 55

Erhvervsparken 7B
6900 Skjern
Tlf. 97 35 18 11

Bredgade 10
6920 Videbæk
Tlf. 97 17 17 44

Ravnsøvej 52, 1. sal
8240 Risskov
Tlf. 88 44 13 30

SKATTEINFORMATION / AUGUST 2024

Forord

Sædvanen tro indeholder Skatteinformation en gennemgang af nogle af de skattespørgsmål, der er blevet afgjort af domstolene og de administrative instanser.

Derudover finder man i Skatteinformation artikler om relevante skatte- og momsmæssige problemstillinger af bredere interesse.

En artikel omhandler forpligtelsen til at selvangive indkomst fra udlandet – en pligt alt for mange glemmer.

En anden artikel omhandler det i praksis vigtige spørgsmål om de skatte- og afgiftsmæssige konsekvenser ved gaver i familieforhold, herunder selvfølgelig de i virkeligheden oftest forekommende mellem forældre og børn. I stedet for en gave yder forældrene måske et lån, som typisk vil være et såkaldt rentefrit anfordringslån, som godkendes efter gældende praksis – hvis det udarbejdes korrekt.

Selv om reglerne om skattefrit salg af parcelhuse mv., der har tjent til bolig for ejeren og/eller dennes husstand, har været gældende i rigtig mange år, giver det såkaldte bopælskrav alligevel anledning til adskillige sager ved de administrative instanser og domstolene. I en artikel belyses med udgangspunkt i domstolspraksis, hvornår bopælskravet er opfyldt.

De momsmæssige problemer, der kan opstå, når en virksomhed anvender underleverandører i stedet for egne ansatte, gennemgås i en artikel. Endvidere behandles de gældende regler og praksis om moms ved opførelse af bygninger.

Skatteinformation indeholder naturligvis en gennemgang af ny lovgivning på skatteområdet, selv om den har været sparsom i det sidste halve år. Man skal dog være opmærksom på, at den stærkt opreklamerede skattereform ikke kan mærkes her og nu, da reformens forskellige elementer indfases over årene 2025-2030.

Forhøjelsen af den præmie, som gives til personer, der fortsætter med at arbejde mindst 30 timer om ugen efter at have nået folkepensionsalderen, er ikke omtalt, da der endnu ikke i Folketinget er fremsat lovforslag herom.
Da skattereformaftalen blev indgået mellem regeringen, Danmarksdemokraterne, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre og Nye Borgerlige, er der næppe grund til at frygte, at det aftalte ikke bliver til virkelighed. Det er aftalt, at såvel førsteårspræmien som andetårspræmien forhøjes i to tempi i henholdsvis 2026 og 2029.

Det er værd at bemærke, at den Økonomiske Redegørelse fra maj måned giver anledning til en betydelig grad af optimisme. Dansk økonomi har som bekendt været igennem en periode med høje energipriser, høj inflation, stigende renter og stagnation i udlandet. Beskæftigelsen er fortsat stigende, inflationen er nede på et mere normalt niveau, og husholdningerne oplever stigende købekraft.

Med disse positive meldinger ønskes god læselyst og en god sommer.

PARTNER REVISION
Rådgivende Revisorer - med dig i centrum

Indhold

Har du husket at selvangive indkomst fra udlandet? 5
Bopæl i Danmark – beskatning af den globale indkomst . . 5
Lønindkomst ved arbejde i udlandet. 5
Feriebolig i udlandet 6
Viager, Niessbrauchrecht og andre boliger med livsvarig boligret 6
Aktier købt gennem udenlandske fondshandlere 7
Udenlandske pensionsordninger. 9
Udenlandsk formue 9
Udveksling af kontroloplysninger 9

Gaver og familielån. 10
Gaver fra forældre 10
Anfordringsgældsbreve 11
Andre gældsbreve 12
Forældelse af gæld 12
Gældsbreve – gave og arv. 12
Skatteforbehold 14

Hvor længe skal en ejendom have tjent til bolig, før den kan sælges skattefrit? 16
Familiens helårsbolig – parcelhusreglen 16
Bopælskravet – tjent til bolig 17
Forældrekøbslejligheder 17
Tjent til bolig eller et midlertidigt opholdssted? 18
Hvor står vi nu – er der slinger i valsen? 21

Moms ved anvendelse af underleverandører – pas på! 24
Underleverandør – selvstændig erhvervsdrivende. 24
Forskriftsmæssige fakturaer. 24
Udenlandske underleverandører 26

Moms ved opførelse af bygninger – hvad er de gældende regler?. 27
Momsfradrag under opførelse af bygninger. 27
Ændring af den oprindelige hensigt 27

Ny lovgivning 29
Mellemskat, topskat og top-topskat 29
Forhøjelse af beskæftigelsesfradragene og et ekstra fradrag til seniorer 29
Boafgift – forhøjelse af den skattefri bundgrænse 30
Arv til søskende – ingen tillægsboafgift. 31
Hvidvask – kontantforbudsgrænsen 31
Midlertidig lempelse af kontantreglen 32

Højesteretsdomme 33
Ekspertordningen – den 10-årige karensperiode. 33
+/- 15 %-reglen – høj belåning. 34

Landsretsdomme 36
Rådighedsbeskatning af fri bil – ingen kørebog 36
+/- 15 %-reglen – dagsværdi i årsrapporten. 36

Byretsdomme 38
Beskatning af fri bil trods aftale om splitleasing. 38
En eller tre leasingkontrakter – beskatningsgrundlag for fri bil? 40

Administrative afgørelser. 41
Er et smartwatch et skattefrit personalegode? 41
Aktionærlån – hvor går grænsen?. 42

Har du husket at selvangive indkomst fra udlandet?

Selvangivelsen for indkomståret 2023 er forhåbentlig på plads, og årsopgørelsen har for mange betydet tilbagebetaling af for meget betalt skat.

Personer, der er omfattet af fuld dansk skattepligt og skattemæssigt hjemmehørende i Danmark, skal beskattes af al indkomst, uanset hvorfra i verden den hidrører – den såkaldte globalindkomst. Det gælder også, selv om der måtte være betalt skat i udlandet, idet der i givet fald findes lempelsesregler, således at indkomsten ikke bliver dobbeltbeskattet.

Husker man ikke at selvangive udenlandsk indkomst, kan dette betyde, at man kommer til at betale en bøde, hvis Skattestyrelsen opdager, at man har glemt at medtage udenlandsk indkomst på den danske selvangivelse/årsopgørelse. Det er altid bedre selv at meddele Skattestyrelsen, hvis man har glemt at selvangive en udenlandsk indkomst for tidligere år.

Bopæl i Danmark – beskatning af den globale indkomst

Personer, der er omfattet af fuld dansk skattepligt efter de interne danske skatteregler, skal som altovervejende hovedregel selvangive al indkomst, herunder indkomst fra udlandet. Der gælder dog en enkelt undtagelse, nemlig hvis personen også er skattepligtig til udlandet på grund af bopæl der, og Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med det pågældende land. Kun hvis det skattemæssige hjemsted efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten anses for at være udlandet/det andet bopælsland, skal globalindkomsten ikke selvangives i Danmark.

Lempelse for dobbeltbeskatning

Når den udenlandske indkomst er selvangivet i Danmark sammen med den øvrige indkomst, beregnes der skat af globalindkomsten. Den beregnede danske skat nedsættes normalt med betalt skat i udlandet, således at der ikke sker nogen dobbeltbeskatning.

Enkelte dobbeltbeskatningsoverenskomster forskriver dog lempelse efter eksemptionmetoden. Ved eksemptionlempelse udgør nedslaget i den danske skat den del af den samlede beregnede danske skat, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst, således at der reelt ikke bliver tale om betaling af dansk skat af indkomsten.

Lønindkomst ved arbejde i udlandet

Når man er omfattet af fuld dansk skattepligt og er skattemæssigt hjemmehørende i Danmark, skal løn for arbejde udført i udlandet selvangives i Danmark, uanset hvor mange dage man har opholdt sig i udlandet, og uanset om lønnen udbetales af en dansk eller udenlandsk arbejdsgiver.

Er der betalt skat i arbejdslandet, vil den danske skat efter en intern dansk regel blive nedsat med den betalte udenlandske skat af lønnen. Måtte skatten i udlandet være højere end den danske skat af lønnen, nedsættes skatten dog kun med den del af den beregnede danske skat, der forholdsmæssigt kan henføres til den udenlandske lønindkomst.

Ligningslovens § 33 A

Ved ophold i udlandet i seks sammenhængende måneder kan en intern dansk lempelsesregel i ligningslovens § 33 A måske anvendes. Betingelserne for anvendelse af denne lempelsesregel er blandt andet, at man højst må have været i Danmark i 42 dage indenfor enhver periode på seks måneder, og der skal være tale om ferie-/fridage. Der er tale om eksemptionlempelse, hvilket vil sige, at den beregnede danske skat nedsættes med den del af den samlede beregnede danske skat, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst, således at der reelt ikke bliver tale om betaling af dansk skat af indkomsten.

Hvis arbejdet er udført i et land, som Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med, nedsættes den danske skat af lønnen dog kun til halvdelen, hvis arbejdslandet efter overenskomsten ikke må opkræve skat af lønnen.

De nordiske lande og Tyskland

Selv om betingelserne for eksemptionlempelse efter ligningsloven § 33 A ikke er opfyldt, er der enkelte dobbeltbeskatningsoverenskomster, som også nedsætter den danske skat efter denne metode.

Ved eksempelvis arbejde i de øvrige nordiske lande og Tyskland, hvor arbejdslandet må beskatte lønnen efter den indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomst, ophæves dobbeltbeskatningen efter eksemptionmetoden, forudsat at personen er omfattet af social sikring i arbejdslandet og betaler sociale afgifter dér. Direktører i tyske selskaber, der efter erhvervslovgivningen er ansvarlig for ledelsen af selskabet, får dog altid kun creditlempelse i Danmark – den danske skat nedsættes kun med den i Tyskland betalte skat.

Feriebolig i udlandet

De danske skatteregler for ferieboliger er de samme, uanset om familien har valgt at anskaffe sig en feriebolig i Danmark eller udlandet. Der skal betales dansk ejendomsværdiskat af en udenlandsk feriebolig.

Der gælder en enkelt undtagelse, nemlig for ejendomme i Frankrig. Der skal ikke betales dansk ejendomsværdiskat af en fransk feriebolig, hvis følgende to betingelser begge er opfyldt:

- Ejendommen er købt før den 29. november 2007
- Ejeren har været fuldt skattepligtig til Danmark siden den 28. november 2007.

Betalt udenlandsk skat

Den danske ejendomsværdiskat nedsættes med betalte udenlandske ejendomsskatter, dog ikke grundskatter, svarende til den danske kommunale grundskyld.

Skattestyrelsen har for følgende tre lande taget stilling til, hvilke udenlandske skatter der kan nedsætte den danske ejendomsværdiskat:

- Fastighetsavgift på svenske ejendomme
- El Impuesto sobre los Bienes Inmuebles (IBI) på spanske ejendomme
- Taxe foncière sur les propriétés bâties og Taxe d´habitation på franske ejendomme.

For ejendomme beliggende i andre lande skal man derfor selv vurdere, om den betalte ejendomsskat kan modregnes i den danske ejendomsværdiskat.

Udlejning af udenlandske ferieboliger

Indkomst fra udlejning af en udenlandsk feriebolig skal beskattes i Danmark.

Indkomsten opgøres enten efter sommerhusreglen (den skematiske metode) eller den regnskabsmæssige metode på fuldstændig samme vis som for en dansk feriebolig.

Den skematiske metode

Efter den skematiske metode opgøres det skattepligtige beløb som lejeindtægten inklusive vand, varme mv. nedsat med et bundfradrag. Bundfradragets størrelse afhænger af, om udlejningsbureauet/platformen har indberettet lejeindtægten til Skattestyrelsen eller ej. Hvis hele lejeindtægten er indberettet til Skattestyrelsen, udgør bundfradraget 46.100 kr. (2024), hvorimod bundfradraget kun udgør 12.700 kr., hvis ingen del af lejeindtægten er indberettet til Skattestyrelsen af et udlejningsbureau.

Overstiger lejeindtægten bundfradraget på 46.100 kr./ 12.700 kr. (2024), nedsættes den del af indtægten, der overstiger bundfradraget, med 40 %, og den beregnede indkomst selvangives.

Betales der skat i udlandet af lejeindkomsten, vil denne skat nedsætte den beregnede danske skat af udlejningsindkomsten.

Vælger man denne skematiske metode til opgørelse af det skattepligtig beløb ved udlejning, skal der betales dansk ejendomsværdiskat for hele året.

Viager, Niessbrauchrecht og andre boliger med livsvarig boligret

I Frankrig kan man eksempelvis købe en lejlighed i Paris af en ældre dame, der måske har svært ved at få økonomien til at hænge sammen. I købsaftalen står, at sælger har en livsvarig boligret, og køber skal udover den erlagte købesum betale et kontant beløb hver måned til den ældre dame. Dette kaldes en Viager, og den direkte oversættelse heraf er "livrente".

I Tyskland er der nogle meget høje bundfradrag, inden der skal betales gaveafgift ved gaver fra forældre til børn. Får forældrene givet gaverne i god tid, inden de dør, har gavernes størrelse ingen betydning for den arveafgift, der skal betales i Tyskland. Dette er ganske givet en af årsagerne til, at tyske forældre ofte overdrager egen bolig til børnene, men forbeholder sig en livsvarig boligret. Den direkte oversættelse af Niessbrauchrecht er "brugsret". I Tyskland sker der også ofte overdragelse af udlejningsejendomme fra forældre til børn, hvor der også i overdragelsesaftalen er anført Niessbrauchrecht. I disse tilfælde betyder det, at lejeindtægterne skal tilfalde forældrene, så længe de lever.

Danske skatteregler

Vi kender også denne overdragelsesform i Danmark. Typisk er det forældrene, der overdrager deres helårsbolig til et barn, og i overdragelsesdokumentet er anført, at forældrene har en livsvarig boligret. Barnet er ejer af ejendommen, men kan ikke benytte den til eget brug eller udlejning, så længe

forældrene lever. Forældrene skal ikke betale en leje for at bo i ejendommen, når den livsvarige boligret indgår som en del af berigtigelsen af overdragelsessummen. Til trods herfor anses det som en udlejningsejendom for barnet, og ejeren skal beskattes, som om ejendommen var udlejet til tredjemand.

Denne beskatning af ejeren/udlejeren gælder også for udenlandske ejendomme, når ejeren er bosat i Danmark. Dog gælder der særlige regler, hvis en udenlandsk ejendom er overdraget på et tidspunkt, hvor hverken forældrene eller barnet var bosat i Danmark.

Aktier købt gennem udenlandske fondshandlere

Danske fondshandlere mv. skal foretage indberetning til Skattestyrelsen om køb og salg af aktier og andre værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet. Udloddet udbytte mv. skal også indberettes.

Aktier og andre værdipapirer købt gennem udenlandske fondshandlere mv. skal man selv oplyse Skattestyrelsen om.

Personers fradragsret for tab på aktier og andre værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked eller

en multilateral handelsfacilitet, er betinget af, at der senest den 1. juli i året efter købsåret foretages indberetning til Skattestyrelsen om købet. Denne indberetning skal omfatte:

- Identiteten
- Antallet
- Anskaffelsestidspunktet
- Anskaffelsessummen.

For personer, der er bosat i udlandet, og som flytter til Danmark, skal ovenstående oplysninger afgives til Skattestyrelsen senest den 1. juli i året efter indtræden af fuld dansk skattepligt.

Om manglende adgang til tabsfradrag kan nævnes en sag om en hollandsk statsborger, der flyttede til Danmark og boede her i fem år. Han kendte ikke reglen om, at der i året efter tilflytningsåret skulle afgives oplysninger om de "børsnoterede" aktier, som han ejede, da han flyttede til Danmark. Et par år efter flytningen til Danmark solgte han nogle af aktierne og konstaterede henholdsvis et tab på 1,4 mio. kr. og en gevinst på 1,1 mio. kr., hvorfor der alt andet lige ikke skulle ske beskatning af en gevinst, da der var konstateret et nettotab. Skattestyrelsen var ikke enig heri og forhøjede personens aktieindkomst med den konstaterede gevinst på 1,1 mio. kr., da han ikke senest den 1. juli i året efter tilflytningsåret havde oplyst om sin beholdning af

aktier i et hollandsk depot. Skattestyrelsens afgørelse blev stadfæstet af Landsskatteretten med den begrundelse, at indberetningspligten ikke var overholdt, og at bestemmelsen herom ikke indeholder nogen dispensationsmulighed.

Der kan med andre ord ikke repareres på en manglende indberetning på et senere tidspunkt.

Udenlandske pensionsordninger

I forbindelse med flytning til Danmark og indtræden af fuld dansk skattepligt skal personer, der har en livsforsikring eller pensionsordning oprettet i udlandet, udfylde og indsende Erklæring L (blanket 49.020).

En nyskabelse er, at denne erklæring nu kan udfyldes og indsendes digitalt. Hermed får man straks en kvittering for indsendelsen og oplysning om, hvordan Skattestyrelsen mener, at den skattemæssige kvalifikation er på baggrund af de indtastede oplysninger.

Udbetalinger fra udenlandske pensionsordninger er som hovedregel skattepligtige i Danmark og skal derfor medtages på selvangivelsen/årsopgørelsen. Betalt udenlandsk skat vil nedsætte den danske skat, der er beregnet af pensionen. I visse tilfælde opnås dog eksemptionlempelse, således at der reelt ikke bliver tale om dansk skattebetaling af den udenlandske pension.

For nogle udenlandske pensionsordninger (§ 53 A-ordninger) gælder, at personen årligt skal beskattes i Danmark af værditilvæksten på pensionen, men til gengæld vil udbetalinger fra sådanne ordninger helt eller delvist være skattefri.

Livsforsikringer/pensionsordninger, der er oprettet i udlandet før den 18. februar 1992 (§ 50-ordninger), har normalt en særlig skattemæssig status, der betyder, at der ikke løbende skal ske beskatning af en værditilvækst, engangsudbetalinger er skattefri og løbende udbetalinger skattepligtige.

Personer, der er ejer af en udenlandsk § 50-ordning eller en § 53 A-ordning, skal hvert år indsende følgende oplysninger til Skattestyrelsen:

- Forsikringstagers navn, adresse og cpr. nr.
- Pensionsselskabets navn og adresse
- Livsforsikringens/pensionsordningens indestående ved årets udgang
- Årets udbetalinger fra ordningen
- Årets afkast af ordningen.

Hvis årets afkast er skattepligtigt, skal det skrives i rubrik 433 på oplysningsskemaet.

Denne generelle oplysningspligt er en nyskabelse og skulle første gang ske den 1. juli 2024, dog har man også tidligere skullet selvangive et skattepligtigt afkast på en § 53 A-ordning.

Har man ikke opfyldt denne generelle oplysningspligt den 1. juli 2024, kan det nås endnu, og der er alt andet lige ikke nogen skattemæssige sanktioner forbundet med for sen afgivelse af oplysningerne, hvis der ikke er et skattepligtigt afkast.

Udenlandsk formue

Udenlandsk formue skal altid selvangives i Danmark, også selv om formuen ikke genererer et skattepligtigt afkast. Indestående på en udenlandsk bankkonto skal således oplyses i forbindelse med selvangivelsen/årsopgørelsen, selv om der ikke måtte være en skattepligtig renteindtægt.

Realiserede valutakursgevinster og valutatab skal selvangives i Danmark, hvis årets nettogevinst eller nettotab overstiger 2.000 kr.

Udveksling af kontroloplysninger

Skattestyrelsen modtager i stigende omfang oplysninger fra udenlandske skattemyndigheder om personer bosat i Danmark, der har bankkonti, fast ejendom eller andre aktiver i udlandet, ligesom oplysninger om løn mv. også udveksles over landegrænserne.

Den korrekte danske selvangivelse skal indeholde oplysninger om udenlandske aktiver og udenlandsk indkomst. Det er bedre at få afgivet oplysningerne i rette tid og ikke først, når Skattestyrelsen har modtaget kontroloplysninger fra udlandet.

Gaver og familielån

Afgiftssatsen for gaver og arv fra forældre til børn er 15 %, når gaven eller arven overstiger nogle skattefri bundgrænser. Der er således umiddelbart ingen afgift at spare ved at vente med at overlade formue til børnene, der måske har mere brug for pengene nu end om føje år. Men der er naturligvis en likviditetsfordel ved ikke at skulle betale gaveafgift her og nu. Derfor ses det ikke sjældent, at der ved overførsel af et kontant beløb til et barn udarbejdes et gældsbrev på beløbet. Det samme gælder ved overdragelse af andre aktiver til børnene, hvor overdragelsessummen helt eller delvist berigtiges ved udstedelse af et gældsbrev.

Hvis gavegiver er bosat i udlandet, og gavemodtager er bosat i Danmark, vil en gave også være afgiftspligtig eller måske endog skattepligtig, når gaven gives af den rige onkel, der bor i Amerika. Arv efter forældrene og den rige onkel i Amerika udløser ikke dansk boafgift, hvis boet ikke skiftes i Danmark, bortset fra fast ejendom mv. beliggende i Danmark.

Gaver fra forældre

Gaver fra forældre til børn betyder betaling af gaveafgift på 15 %, hvis den årlige gave overstiger 74.100 kr. (2024). Det enkelte barn kan årligt afgiftsfrit modtage en gave fra såvel mor som far på 74.100 kr. eller i alt 148.200 kr. (2024). Det er vigtigt, at gaven kommer fra henholdsvis mor og far, da den enkelte forælder ikke blot kan give en afgiftsfri årlig gave på 148.200 kr.

Er årets gave til det enkelte barn større end 74.100 kr., skal der betales gaveafgift på 15 % af det overskydende beløb. Der skal indgives gaveanmeldelse til Skattestyrelsen, når der ydes en afgiftspligtig gave. Gaveafgiften skal betales samme dag, som gaveanmeldelse indsendes, og anmeldelsen skal være indsendt senest den 1. maj i året efter det kalenderår, hvor gaven er givet.

Ofte vælger gavegiver at betale gaveafgiften, da denne betaling er en afgiftsfri gave.

Gavegiver bor i udlandet

Der skal betales dansk gaveafgift, når enten giver eller modtager er bosat i Danmark. Afgiftspligtige gaver fra forældre bosat i udlandet, hvor gavemodtager er bosat i Danmark, medfører betaling af dansk gaveafgift. Eventuel betalt udenlandsk afgift af gaven kan nedsætte den danske afgift af samme gave.

Er gavegiver en fjernere slægtning, eksempelvis den rige onkel i Amerika, er sådanne gaver skattepligtige i Danmark for den herboende niece. I stedet for at onklen giver en gave til niecen, kunne det overvejes, at han i stedet yder et lån, som niecen så kan indfri, når onklen dør. Hvis niecen er indsat som testamentsarving efter onklen, og dødsboet efter onklen ikke bliver omfattet af dansk skifte, eksempelvis fordi han på dødsfaldstidspunktet fortsat er bosiddende i Amerika, vil der ikke skulle betales dansk boafgift af det beløb, som niecen arver.

Det er vigtigt at huske, at et gældsbrev skal udarbejdes omhyggeligt, således at skattemyndighederne ikke kan rejse tvivl om, hvorvidt der reelt er tale om et gældsforhold, hvor gælden skal tilbagebetales som aftalt. Ellers kunne man meget nemt havne i den situation, at skattemyndighederne anser det for en gave med den konsekvens, at der skal betales dansk gaveafgift.

Arveforskud

Et arveforskud betyder, at en arving modtager en del af sin arv, mens arveladeren stadig er i live. Et arveforskud bliver typisk anvendt, hvis forældrene har flere børn, og der opstår behov for at hjælpe ét af dem økonomisk, men forældrene samtidigt ikke ønsker, at der skal gøres forskel på børnene. Forskellen mellem en gave og et arveforskud er, at arveforskuddet vil blive fratrukket den arv, som modtageren af arveforskuddet ville være berettiget til.

Afgiftsmæssigt betragtes arveforskud til børn som en gave, og der skal derfor betales gaveafgift, hvis årets arveforskud og gaver tilsammen overstiger 74.100 kr.

Anfordringsgældsbreve

Et rentefrit anfordringsgældsbrev er ofte den anvendte fremgangsmåde ved kontante udlån til børn og ved berigtigelse af aktiver, der overdrages fra forældre til børn.

Et anfordringslån er et lån, der kan opsiges helt eller delvist af kreditor eller debitor med en kort frist på højst 14 dage. Er der ikke aftalt noget om betalingstiden, er debitor forpligtet til at betale gælden, så snart kreditor forlanger det, og berettiget til at betale til enhver tid.

Efter praksis accepteres det, at der ikke skattemæssigt er krav om en forrentning af gældsbrevet.

Anfordringslån medfører hverken indkomstskattepligt eller gaveafgiftspligt. Lån/gælden anses for stiftet til kurs 100.

Et anfordringsgældsbrev må ikke indeholde bestemmelser om afvikling af gælden, eksempelvis at lånet årligt skal nedskrives med et beløb, der svarer til den afgiftsfri grænse for gaver. En sådan passus i anfordringsgældsbrevet vil alt andet lige betyde, at der allerede ved oprettelsen af gældsbrevet er givet en gave svarende til lånets størrelse, og der skal derfor betales gaveafgift af den del af lånet, der overstiger 74.100 kr. (2024).

Hvis et lån ikke til enhver tid og i alle situationer kan kræves indfriet af kreditor, er der ikke tale om et lån på anfordringsvilkår. Dette gælder eksempelvis, hvis det i gældsbrevet er anført, at ved långivers død bortfalder gælden og gældsbrevet, og låntager er pr. dødsdagen fritaget for forpligtelsen overfor långiver, boet efter denne eller andre arvinger m.fl.

Anfordringslån med vilkåret non-recourse

Ved overdragelse af aktiver til mindreårige børn, hvor overdragelsessummen helt eller delvis berigtiges med et lån, vil Familieretshuset normalt forlange, at gældsbrevet udstedes på såkaldt non-recourse-vilkår. Non-recourse-lån dækker over lån uden personlig hæftelse. Kreditor har alene sikkerhed i de aktiver, der er erhvervet for det pågældende lån. Debitor, der har optaget lånet, skal naturligvis betale afdragene, men kreditor kan ikke gøre kravet gældende imod debitor, hvis han undlader at betale. Kreditor kan alene søge fyldestgørelse i de overdragne aktiver.

Er et anfordringslån, der indeholder et non-recourse-vilkår, kurs pari? I 2023 tog Skatterådet stilling hertil.

Der var tale om en far, der overdrog 15 % af anparterne i et af ham ejet selskab til hver af sine tre mindreårige børn. Overdragelsen skete med succession, således at børnene overtog den udskudte skat på anparterne (skatten af den avance, som faderen ville have konstateret ved salg af anparterne til overdragelsessummen). Overdragelserne skulle finansieres ved udstedelse af anfordringsgældsbreve med pant i de overdragne anparter. Der var indsat et non-recourse-vilkår i gældsbrevene, hvilket var en forudsætning for, at Familieretshuset ville godkende, at de mindreårige børn kunne påtage sig gældsforpligtelsen.

Faderen kunne på grund af anfordringsvilkåret til enhver tid kræve gældsbrevene indfriet, men han ville dog maksimalt kunne modtage en tilbagebetaling i form af den aktuelle værdi af anparterne med fradrag af den skat, der ville blive udløst i forbindelse med børnenes overdragelse/salg af anparterne.

Efter Skatterådets opfattelse var anfordringslånet at betragte som en finansiel kontrakt, idet fordringens værdi var hægtet op på værdien af de til børnene overdragne anparter. Konsekvensen heraf var, at faderen ved udløbet af hvert indkomstår skulle fastsætte værdien af sin fordring og medregne gevinst og tab på fordringen til den skattepligtige indkomst.

Skatterådet udtalte endvidere, at kursen på anfordringslånet ikke var pari, hvorfor forskellen mellem kurs pari og markedsværdien af anfordringsgældsbrevene udgjorde en afgiftspligtig gave til børnene.

Andre gældsbreve

Et anfordringsgældsbrev anses efter gældende praksis at have en værdi svarende til gældens pålydende og dermed kurs 100.

Et gældsbrev, der ikke er udstedt på anfordringsvilkår eller ikke i øvrigt opfylder gældende praksis mv. for at blive anset for et anfordringsgældsbrev, skal kursfastsættes. Kursen afhænger af lånets løbetid, forrentning og sikkerhed.

Hvilke skattemæssige konsekvenser har det, når gældsbrevet har en lavere kurs end 100?

Ved overdragelse af eksempelvis en post unoterede aktier fra far til søn, hvor Skattestyrelsen kan godkende en handelsværdi/overdragelsessum på 800.000 kr., er det da tilstrækkeligt, at overdragelsessummen berigtiges med et gældsbrev på 800.000 kr.?

Svaret er nej, hvis gældsbrevets kurs kan fastsættes til under pari. Hvis kursen på gældsbrevet kan ansættes til 80, skal der udstedes et gældsbrev på 1,0 mio. kr. Udstedes der et gældsbrev på 800.000 kr., er der kun betalt 640.000 kr. for aktierne, nemlig den værdi som gældsbrevet alt andet lige ville kunne sælges til (80 % af 800.000 kr.). Da der kun er "betalt" 640.000 kr. for aktierne, er der ydet en gave på 160.000 kr.

Når gældsbrevet kan kursfastsættes til en lavere kurs end pari, er gavegiver skattepligtig af kursgevinsten, når lånet afdrages/indfries. Den samlede skattepligtige kursgevinst vil i foranstående eksempel være 160.000 kr. Derimod vil gavemodtager ikke kunne fratrække et tilsvarende kurstab, når gælden er til nærtstående.

Konklusionen er, at det er billigere at lave et anfordringsgældsbrev.

Forældelse af gæld

Der gælder en 10-årig forældelse for lån, hvor der er udstedt et gældsbrev, herunder et anfordringsgældsbrev.

Hvis anfordringslånet forælder, er der ved forældelsens indtræden givet en gave til låntager, da gælden som følge af forældelsen ikke længere eksisterer. Derfor er det vigtigt, at forældelsesfristen afbrydes. Afbrydelse kan ske ved, at låntager anerkender gælden, herunder delvist indfrier gælden. Der løber en ny frist på 10 år fra anerkendelse af gælden, herunder afdrag på gælden.

Om eventuel kursfastsættelse af gælden, jf. nedenfor om "Gældsbreve – gave og arv".

Gældsbreve – gave og arv

Skyldner bliver normalt ikke beskattet af en kursgevinst, når der er tale om gældseftergivelse mellem uafhængige parter, idet det har formodningen imod sig, at kreditor eftergiver en gæld, som debitor måtte være i stand til at betale. Der sker med andre ord en kursfastsættelse af gælden ud fra, hvor meget skyldner er i stand til at betale.

Gave – kursfastsættelse af gældsbrevet?

Hvis forældre vælger at eftergive et gældsbrev, udgør gavens værdi det skyldige nominelle beløb, eller skal gælden kursfastsættes?

Højesteretsdom fra 1996

Højesteret har taget stilling til problematikken i en dom fra 1996. Der var tale om en fader, der i perioden 1973-1981 havde udlånt i alt 3,1 mio. kr. til datteren. I 1986 blev der udarbejdet et gavebrev, hvori gælden på de 3,1 mio. kr. blev eftergivet. Der blev indgivet en gaveanmeldelse, hvor gælden var kursfastsat til 37 og dermed en afgiftspligtig gave på 1,1 mio. kr. Denne gaveanmeldelse blev ikke godkendt, idet skattemyndighederne var af den opfattelse, at gælden skulle kursfastsættes til pari og dermed en afgiftspligtig gave på 3,1 mio. kr. Sagen endte i Højesteret.

Højesteret udtaler, at værdiansættelsen af den ved gælds-eftergivelsen i 1986 ydede gave må bero på en vurdering af debitors solvens og dermed mulighed for at indfri fordringen på 3,1 mio. kr. og anfører yderligere:

"Der må i denne forbindelse skønnes over værdien i handel og vandel af appellantens aktiver, over hendes indtægtsmuligheder og over den sikkerhed, der måtte være knyttet til fordringen. Det bemærkes herved, at parterne er enige om, at vurderingen alene skal angå appellantens bodel. Vi finder det sandsynliggjort, at appellanten ikke fuldt ud ville kunne indfri den pågældende fordring, og der må derfor ske en kursfastsættelse af denne til brug for gaveafgiftsberegningen."

Højesteret fastslog, at selv om eftergivelsen skete i form af en gave, skulle gælden kursfastsættes, og kursværdien af fordringen udgjorde dermed den afgiftspligtige gave.

Reelt var det kun tre ud af fem dommere, der kom frem til denne afgørelse, idet Højesteret også skulle tage stilling til, om der reelt var tale om en gæld, eller der allerede var ydet gaver i de år, hvor faderen havde overført kontante pengebeløb til datterens konto, uden at der blev udarbejdet gældsbreve.

En enig landsret var kommet frem til, at der i de respektive år var ydet gaver, hvorfor landsretten ikke tog stilling til eventuel kursfastsættelse af gælden. Dette var to af højesteretsdommerne enige i. De øvrige tre højesteretsdommere fandt derimod, at der først var ydet en gave i forbindelse med gavebrevet, hvor gælden blev eftergivet, og disse dommere tog derfor også stilling til, hvorvidt gælden skulle kursfastsættes.

Denne oplysning til læserne med en påmindelse om, at det er vigtigt, at når der ydes lån, skal der udarbejdes gælds-breve, da der i de senere år har været en del sager, hvor der er blevet statueret gaver i forbindelse med pengeoverførsler, selv om parterne har fremført, at der var tale om lån.

Landsretsdom fra 2024

Endnu en højesteretsdom er undervejs, idet Vestre Landsret i januar 2024 afsagde en dom, hvorefter anfordringsgælds-breve, der blev eftergivet, ikke skulle kursfastsættes – kursen blev sat til 100.

Sagen for Vestre Landsret omhandler et generationsskifte, hvor en fader med succession havde overdraget 24,5 % af aktierne til hver af døtrene og de resterende 51 % til en søn. Sagen for landsretten drejer sig dog alene om de to døtre.

De 24,5 % af aktierne blev ved overdragelsen værdiansat til 46 mio. kr. Der blev ydet en gave på 8,8 mio. kr., der stort set

svarende til den beregnede passivpost, hvilket resulterede i, at den afgiftspligtige gave udgjorde 24 t.kr. Den resterede overdragelsessum på 37,2 mio. kr. blev berigtiget med et rentefrit anfordringsgældsbrev.

Seks år efter aktieoverdragelsen fandt sted, døde faderen, og hustruen fik boet udleveret til hensidden i uskiftet bo. Umiddelbart herefter ønskede moderen at eftergive de to døtre anfordringsgældsbrevene, der begge havde et pålydende på 37,2 mio. kr. Der blev til formålet udarbejdet et gavebrev, hvor kursværdien af de to anfordringsgældsbreve var fastsat til henholdsvis 4,8 mio. kr. og 5,8 mio. kr., og disse beløb blev anvendt i gaveanmeldelsen. Skattestyrelsen godkendte ikke den foretagne kursfastsættelse og fastsatte gavens værdi til 37,2 mio. kr. for begge døtre svarende til kurs pari.

Den i gaveanmeldelserne anvendte kurs på gældsbrevene var beregnet ud fra, hvilke nettoaktiver døtrene havde, der kunne anvendes til delvis dækning af gældsbrevene på eftergivelsestidspunktet. Et udmeldt syn og skøn kom frem til samme værdiansættelse.

Landsretten lagde til grund, at der ikke eksisterede et almindeligt marked for omsætning af gældsbrevene, og at det derfor ikke var muligt at afsætte gældsbrevene til en uafhængig tredjemand mod vederlag. Gældsbrevene var heller ikke bestemt til eller egnet til omsætning.

Gældseftergivelsen skete i et gavemiljø, hvor kreditor - udover gældseftergivelsen - havde ydet døtrene betydelige gaver og løbende bidraget til deres forsørgelse. Der forelå ikke konkrete oplysninger, der sandsynliggjorde, at gælden ville være blevet krævet betalt, før døtrene kunne indfri gælden - eventuelt med midler fra udbytte af aktierne eller arv. Det var på denne baggrund ikke godtgjort, at værdien af gældsbrevene ved eftergivelsen skulle fastsættes til mindre end kurs 100 ved beregningen af gaveafgiften.

Vestre Landsret stadfæstede kurs pari og dermed en gave til hver af døtrene på 37,2 mio. kr.

Vi afventer i spænding dommen fra Højesteret.

Arv – kursfastsættelse af gældsbrevet?

I 1979 afsagde Højesteret dom i Giarbini-sagen.

Giarbini købte i 1971 en ejendom for 185.000 kr., og overdragelsessummen blev delvist berigtiget ved udstedelse af tre pantebreve med sikkerhed i ejendommene. Mindre end to måneder senere døde sælger, og Giarbini overtog boet til privat skifte som universalarving. De pågældende pantebreve blev i boopgørelsen ansat til kurs 75. Skattemyndighederne var af den opfattelse, at en sådan arvingsgæld skulle fastsættes til kurs 100.

Landsretten fandt, at de i mere end 100 år fulgte retningslinjer ved beregningen af arveafgift af arvingsgæld (kurs 100) måtte anses for forenelige med ordlyden i arveafgiftsloven.

Giarbini indbragte sagen for Højesteret. Højesteret udtaler, at efter (de dagældende bestemmelser i) kildeskatteloven skal boets aktiver og passiver ansættes til værdien i handel og vandel, og efter arveafgiftsloven beregnes afgiften af disse værdier.

Syv dommere deltog, og de fem af dem var af den opfattelse, at gælden skulle kursfastsættes til 75, hvilket skattemyndighederne ikke havde bestridt var gældens kursværdi.

Skatteforbehold

Ved overdragelse mellem nærtstående parter, hvor parterne kan være i tvivl om, hvorvidt skattemyndighederne accepterer pris og vilkår for overdragelsen, er det absolut tilrådeligt at tage et såkaldt skatteforbehold. Et skatteforbehold gør det muligt at træde tilbage fra aftalen, hvis det viser sig, at den har en utilsigtet skattemæssig virkning.

Et skatteforbehold skal utvetydigt angive, hvilke skattemæssige virkninger der udløser forbeholdet, samt hvilken privatretlig virkning der skal indtræde, hvis den skattemæssige forudsætning brister, herunder om hele dispositionen skal tilbageføres, eller der alene skal ske priskorrektion.

Skattelovgivningen opstiller både formelle og indholdsmæssige betingelser, som skal være opfyldt, for at et skatteforbehold betragtes som gyldigt.

Skatteforbeholdet kan godt udarbejdes som et særskilt dokument, men ved at indarbejde skatteforbeholdet direkte i overdragelsesdokumentet sikres det, at både det gældende oplysningskrav og samtidighedskrav er opfyldt.

Hvor længe skal en ejendom have tjent til bolig, før den kan sælges skattefrit?

Svaret på dette spørgsmål er, at der ikke gælder nogen tidsgrænse.

Bopælskravet giver hvert år anledning til adskillige sager i det administrative klagesystem og ved domstolene. Ud fra domspraksis mv. vil vi i artiklen forsøge at belyse, hvornår bopælskravet er opfyldt.

Familiens helårsbolig – parcelhusreglen

Parcelhusreglen betyder skattefrihed af fortjeneste ved salg af et enfamiliehus, tofamiliehus og ejerlejlighed, hvis ejendommen har tjent til bolig for ejeren og/eller ejerens husstand i hele eller en del af ejerperioden – også kaldet bopælskravet. Endvidere er hovedreglen, at grunden skal være mindre end 1.400 m² – arealkravet.

Parcelhusreglen gælder også for aktie-, andels- og anpartslejligheder samt andele i boliginteressentskaber. En fortjeneste ved salg er derfor skattefri, hvis ejeren og/eller dennes husstand har beboet den bolig, som aktien mv. giver brugsret til.

Reglen om skattefrihed gælder ikke for andelsbeviser mv., der udelukkende giver brugsret til et grundstykke.

Bopælskravet – tjent til bolig

Umiddelbart synes det ganske enkelt at afgøre, om en ejendom har tjent til bolig for ejeren og/eller dennes husstand i hele eller en del af ejerperioden. Ved husstand forstås ægtefælle og mindreårige børn. Der er således ikke skattefrihed ved salg af de såkaldte forældrelejligheder, som i ejerperioden har været udlejet til ejerens voksne børn.

Bedømt ud fra antallet af offentliggjorte afgørelser og domme er det umiddelbart ikke så lige til at finde ud af, om ejendommen "har tjent til bolig".

Mange sager for domstolene har drejet sig om en ejer med to helårsboliger. Sagerne er kendetegnet ved, at der ikke har været tale om en reel flytning til den anden bolig. I mange sager har ejerens påstand været, at flytningen til den anden bolig skyldtes et tiltrængt pusterum i ægteskabet. Efter at gemytterne atter var faldet til ro, skete der tilbageflytning til ægtefællen, der i mellemtiden var blevet boende i familiens oprindelige helårsbolig. Den anden ejendom blev umiddelbart herefter solgt. I de allerfleste af sådanne sager, der ligner proforma-flytninger mv., er domstolene kommet frem til, at der kun har været tale om et ophold i den anden bolig, og bopælskravet har derfor ikke været opfyldt.

Beboelse i ejerperioden – ændret anvendelse

Skattefriheden er betinget af, at ejendommen har tjent til bolig for ejeren og/eller dennes husstand i en del af eller hele ejerperioden. Det er således ikke et krav, at ejendommen fungerer som ejerbolig på salgstidspunktet. Det betyder, at hvis familiens helårsbolig senere vælges udlejet, kan den sælges skattefrit efter endt udlejningsperiode, forudsat at der er sket udlejning til almindelig beboelse. Har ejendommen derimod være udlejet til erhverv, herunder eksempelvis udlejning til beboelse i form af et socialpædagogisk opholdssted, er en fortjeneste ved salget skattepligtig, idet der på salgstidspunktet er tale om en erhvervsejendom og ikke en ejendom omfattet af parcelhusreglen.

Men hvad gælder så, hvis boligen efter at have tjent til bolig for ejeren og dennes husstand først udlejes til erhverv og senere udlejes til almindeligt boligformål? Denne problematik har Landsskatteretten taget stilling til og fandt, at en fortjeneste ved salg af ejendommen ville være skattefri efter parcelhusreglen. Landsskatteretten lagde blandt andet vægt på, at ejendommen ikke var ombygget, men fortsat fremtrådte som en almindelig beboelsesejendom, og at der ikke var foretaget skattemæssige afskrivninger på ejendommen.

Forældrekøbslejligheder

Forældre, der køber en lejlighed for at udleje den til et barn, der er så gammel, at forældrene ikke flytter med, kan ikke sælge lejligheden skattefrit efter endt udlejning, da barnet ikke længere hører til familiens husstand i relation til parcelhusreglen. Derfor vælger forældrene måske på et tidspunkt at sælge lejligheden til den søn eller datter, der bor i lejligheden, som så måske kan konstatere en skattefri avance ved et videresalg af lejligheden. Men sådan går det ikke altid, og hvorfor?

Fra praksis på området kan nævnes tre landsskatteretskendelser afsagt i perioden 3. november 2023 – 7. marts 2024.

Kontakt til mægler inden overtagelsesdagen

Et forældrepar købte en lejlighed i 2010 og udlejede denne til en søn, der beboede den i perioden 1. september 2010 - 25. august 2018. Sønnens kæreste flyttede ind i lejligheden i 2014.

Sønnen købte lejligheden af sine forældre den 27. december 2017 med overtagelse senest den 1. april 2018. Den 26. marts 2018 kontaktede sønnen en ejendomsmægler med henblik på salg af lejligheden. Sønnen indgik den 30. marts 2018 en formidlingsaftale med mægleren, hvorefter lejligheden skulle udbydes til salg. Ved købsaftale af 13. april 2018 købte sønnen og kæresten en anden ejendom med overtagelse den 1. august 2018. Aftalen var betinget af, at sønnen fik solgt forældrelejligheden. Lejligheden blev solgt den 6. juni 2018.

Landsskatteretten fandt ikke, at lejligheden var købt med henblik på, at den reelt skulle tjene som bolig for sønnen. Den af sønnen ved videresalget konstaterede avance på 1,4 mio. kr. var dermed skattepligtig.

Der har tidligere været lignende sager, og moralen er, at forældrelejligheder bør overdrages til beboeren af lejligheden i god tid, før lejligheden skal videresælges, således at der ikke kan sættes spørgsmålstegn ved, om bopælskravet er opfyldt i beboerens ejertid.

Kontakt til mægler inden overtagelsesdagen – men opgav

En moder købte en lejlighed, der blev udlejet til en søn fra og med februar 2011. I 2016 flyttede sønnens kæreste ind, og lejerne var nu såvel sønnen som dennes samlever.

Den 29. januar 2018 købte sønnen og samleveren i lige sameje lejligheden. Overtagelsesdagen var fastsat til den 1. marts 2018. Det var oplyst, at sønnen og samleveren efter købet, men inden overtagelsen af lejligheden, overvejede at købe nabolejligheden. Den 26. februar 2018 indgik sønnen og samleveren derfor en formidlingsaftale med et ejendomsmæglerfirma om salg af lejligheden. Formidlingsaftalen var gældende i fire måneder. Da lejligheden ikke blev solgt inden udløbet af formidlingsaftalen, valgte det unge par at blive boende i lejligheden.

Den 6. oktober 2018 blev lejligheden på ny sat til salg ved et andet ejendomsmæglerfirma. Grunden til et fornyet forsøg på salg var, at parret ventede familieforøgelse, og at de derfor ønskede mere plads. Den 27. februar 2019 blev lejligheden solgt med overtagelse den 1. august 2019. Efter salget af lejligheden købte parret den 23. marts 2019 en anden bolig, som de flyttede ind i den 1. juli 2019.

Landsskatteretten anså det for godtgjort, at lejligheden havde tjent til reel beboelse for parret i hvert fald i perioden efter, at lejligheden blev taget af boligmarkedet. Bopælskravet var dermed opfyldt, og fortjenesten ved salget var skattefri.

Det var nok "heldigt", at lejligheden ikke blev solgt i det første forsøg, da udfaldet alt andet lige ellers ville være blevet som i den foranstående landsskatteretskendelse.

Bryllupsklokker og bump på vejen

En fader med mindreårige børn købte i 2004 en lejlighed på 54 m². Hensigten var på sigt, at et af hans børn kunne bo i den, når de blev gamle nok. Lejligheden blev derfor udlejet, og først fra den 20. december 2017 blev den udlejet til en datter.

Datteren købte lejligheden af faderen den 4. november 2018 med overtagelse den 1. januar 2019. Kort tid efter købet havde datteren mødt en mand, hvor bryllupsklokkerne gerne snart skulle ringe, hvorefter de skulle flytte sammen et passende sted. Lejligheden blev sat til salg i maj 2019 og solgt den 9. august 2019 med overtagelsesdag den 1. oktober 2019. Den 1. oktober 2019 flyttede datteren hjem til forældrene og forklaringen var:

"Men tradition tro skal pigen være hjemmeboende således at manden kan komme hjem til forældrene og bede om hendes hånd/fri til hende."

Da datteren ejede og beboede lejligheden i cirka 6 måneder, inden der blev indledt salgsbestræbelser, fandt Landsskatteretten det godtgjort, at lejligheden havde tjent til reel beboelse. Fortjenesten var dermed skattefri, men der var nogle bump henad vejen, inden de nåede til vejs ende. Nævnes kan:

- Datteren havde glemt at få tinglyst adkomst til forældrelejligheden og opdagede først fejlen, da hun ville sætte den til salg i maj 2019.
- Salgsprovenuet, da lejligheden blev solgt i 2019, blev overført til faderens konto.

Det lykkedes dog faderen og datteren at fremkomme med forklaringer, herunder erklæringer indhentet fra tredjemand, således at fejlene ikke fik nogen betydning for sagens udfald ved Landsskatteretten.

Tjent til bolig eller et midlertidigt opholdssted?

Østre Landsret afsagde i 2010 en dom, hvor en beboelsestid på 4 måneder ikke var tilstrækkelig til, at bopælskravet var opfyldt – der var derimod tale om et midlertidigt opholdssted.

I 2023 afsagde Østre Landsret en dom, hvor en beboelsestid på 8 måneder var tilstrækkeligt til, at bopælskravet var opfyldt – der var ikke tale om et midlertidigt opholdssted.

Forskellen i dommenes udfald skyldes ikke, at beboelsestiden var længere i den ene sag end i den anden. Der var i begge sager heller ikke tvivl om, at ejeren og dennes ægtefælle reelt havde boet i den omhandlede lejlighed.

Men hvorfor så – har landsretten skiftet kurs og lempet praksis?

Tilbageflytning fra Dubai

Et ægtepar flyttede til Dubai i 2004, hvor manden havde fået en ansættelseskontrakt for perioden 1. maj 2004 – 30. juni 2007. Familiens villa blev udlejet uopsigeligt fra udlejers side for perioden 1. juni 2004 – 30. juni 2007,

hvilket betød, at den fulde danske skattepligt ophørte ved udrejsen. Fra lejers side kunne lejemålet opsiges med 3 måneders varsel.

Mandens ansættelse ophørte dog allerede med udgangen af 2005, men han var fritstillet fra den 8. juli 2005. Han skulle dog stå til rådighed for konkrete spørgsmål på e-mail og telefon frem til udgangen af 2005.

Ægteparret ejede en mindre lejlighed i Danmark, som var udlejet til en datter. De aftalte med datteren, at hun fraflyttede lejligheden den 15. november 2005, således at forældrene kunne bo i lejligheden frem til og med den 30. juni 2007, hvor den udlejede villa blev ledig.

Fra august 2005 indtil 15. november 2005 ferierede ægteparret rundt om i Europa. I Dubai havde de ikke længere en bolig, og flyttekasserne var pakket. Hovedparten af flyttekasserne og møblerne blev opmagasineret og resten bragt til lejligheden. I perioden 15. november – 31. december 2005 opholdt ægteparret sig i lejligheden 4-5 gange af 2-3 dages varighed. Resten af tiden fortsatte de deres rundrejse i Europa.

Lejerne af villaen opsagde lejemålet den 30. november 2005 og skrev i opsigelsen, at "I må meget gerne leje den ud igen pr. 1/1-2006".

Fra og med den 1. januar 2006 havde manden fået job, og det samme gjaldt hustruen, og deres faste base var lejligheden. I forbindelse med lejers opsigelse havde de besluttet at renovere villaen inden indflytning. Fra januar frem til udgangen af april 2006 var villaen ubeboelig (ingen køkken og bad, gulvet brækket op osv.). Ægteparret flyttede deres folkeregisteradresse til Danmark den 1. januar 2006, og adressen var selvfølgelig lejligheden. Den 1. maj 2006 flyttede ægteparret ind i den nyrenoverede villa.

Østre Landsret skulle tage stilling til, om beboelseskravet i parcelhusreglen var opfyldt, og en fortjeneste ved et salg af lejligheden var dermed skattefri.

Landsretten indleder dommen med at bemærke, at flytning til Danmark ifølge den foretagne folkeregistertilmelding først skete den 1. januar 2006. Allerede den 30. november 2005 var de blevet gjort bekendt med, at deres villa ville være til disposition fra og med den 1. januar 2006. De valgte

imidlertid at lade villaen istandsætte, hvilket betød, at indflytning i villaen først kunne ske den 1. maj 2006. Lejligheden var således alene et midlertidigt opholdssted, og beboelseskravet var derfor ikke opfyldt – lejligheden havde ikke i lovens forstand tjent til bolig for ejeren/ejerne.

Køb af projektlejlighed
Et ægtepar købte den 12. oktober 2012 en projektlejlighed med forventet overtagelse den 1. september 2014 og med forbehold for, at overtagelsesdagen kunne blive udskudt. Ægteparret satte i forbindelse med købet af projektlejligheden deres hidtidige ejendom, der havde tjent som familiens bolig i mere end 20 år, til salg. Ejendommen blev solgt i oktober 2013 med overtagelse pr. 1. december 2013. Den 29. november 2013 købte ægteparret en lejlighed af det af manden ejede selskab. Lejligheden var netop blevet ledig, efter at den hidtidige lejer var fraflyttet. Ægteparret flyttede straks ind i lejligheden, da de ikke havde andre steder at bo. Den 4. juli 2014 solgte ægteparret lejligheden til tredjemand med overtagelse den 1. august 2014.

Byretten i København anså fortjenesten ved salget af lejligheden for skattepligtig med den begrundelse, at boligen alene havde tjent som midlertidigt opholdssted – havde ej karakter af reel permanent beboelse.

Byrettens dom blev indbragt for Østre Landsret.

Landsretten udtaler indledningsvis, at efter parcelhusreglen er avancen ved afståelse af bl.a. ejerlejligheder skattefri, hvis sælgeren eller dennes husstand har beboet ejendommen i en del af eller i hele den periode, hvori sælgeren har ejet ejendommen. Herefter henviser landsretten til nogle lovforarbejder i forbindelse med en ændring af bestemmelsen i 1989 (det tidligere krav om, at familiens helårsbolig først kunne sælges skattefrit efter to års beboelse, blev ophævet), hvoraf fremgik, at også kortere beboelsesperioder vil fritage for avancebeskatning, blot der rent faktisk er tale om beboelse og ikke proforma-beboelse. Da ægteparret rent faktisk havde beboet lejligheden fra den 29. november 2013 til den 28. juli 2014 konkluderede landsretten, at beboelseskravet var opfyldt, og fortjenesten ved salget var dermed skattefri.

Landsretten afslutter dommen med følgende passus:

"Det forhold, at det må lægges til grund, at ægtefællerne ved indflytningen ikke havde til hensigt at tage varigt ophold i lejligheden, fordi de forud herfor havde købt en projektlejlighed i Y4-adresse, til overtagelse i september 2014, ændrer ikke herved."

Hvorfor er der tale om et midlertidigt opholdssted i den ene sag og ikke i den anden?

I sagen om projektlejligheden havde ægteparret ikke adgang til en anden helårsbolig, efter de havde solgt familiens villa og ventede på, at projektlejligheden skulle blive klar til indflytning.

I sagen om ægteparret, der flyttede hjem fra Dubai og flyttede ind i datterens lejlighed fra og med den 1. januar 2006, havde de mulighed for at flytte ind i den villa, som de boede i inden flytningen til Dubai. Der var således ingen grund til at flytte ind i "datterens" lejlighed, men det valgte de for at kunne få foretaget en renovering af villaen.

Et ægtepar ønsker at få familiens villa renoveret, og renoveringen tager 4 måneder. De vælger at købe en lejlighed, hvor familien kan bo i de 4 måneder, renoveringen pågår. Derefter bliver lejligheden solgt, og familien flytter tilbage til den renoverede villa. Der er tale om et midlertidigt ophold, og de faktuelle oplysninger i Dubai-dommen synes reelt ikke at adskille sig herfra. I begge sager råder familien samtidig over to boliger, men vælger selv, at man vil bo et andet sted midlertidigt.

Sagen om projektlejligheden minder om en landsskatteretskendelse fra 2003 – "Ejer flytter midlertidigt ind hos lejer".

Ejer flytter midlertidigt ind hos lejer
I denne sag boede en kvinde til leje i en lejlighed, som var ejet af en mand, hun senere flyttede sammen med. Manden havde opsagt den af ham tidligere lejede lejlighed til fraflytning den 1. juni 1997, hvor han flyttede ind hos kvinden, der boede i den af ham ejede lejlighed. Det var oplyst, at grunden til, at de ikke flyttede sammen tidligere, var, at de hver især havde børn fra tidligere forhold, der ikke uden videre accepterede deres forhold. Den 12. juni 1997 meddelte kvinden de sociale myndigheder, at hun fra den 1. juni 1997 ikke længere skulle have børnetilskud som enlig. Medio juni 1997 købte manden en ejendom, som de flyttede ind i den 1. juli 1997. Den 4. juli 1997 blev de forældre. Den 23. juni 1997 solgte manden lejligheden, som de boede i, til det af ham ejede selskab.

Landsskatteretten skulle tage stilling til, om fortjenesten ved salget af lejligheden den 23. juni 1997 var skattefri efter en beboelsestid på godt 3 uger.

Landsskatteretten fandt det godtgjort, at manden:

- I perioden 1. juni 1997 – 1. juli 1997 ikke havde haft andre boliger til sin rådighed
- Havde boet i lejligheden i juni måned
- Først solgte lejligheden den 23. juni 1997.

Lejligheden havde således tjent til bolig for manden i en del af den periode, hvor han havde ejet ejendom, og fortjenesten var dermed skattefri.

I såvel sagen fra 2003 som 2023 har ejeren ikke andre boliger til rådighed i en kortere eller lidt længere periode. I Dubai-sagen havde ægteparret reelt mulighed for at flytte ind i deres egen villa på den dato, hvor de efter afgivne oplysninger til folkeregisteret flyttede til Danmark.

Hvor står vi nu – er der slinger i valsen?

Hvorvidt en lejlighed eller et hus har tjent som bolig for ejeren og/eller dennes husstand, fastlægges ved en bedømmelse af det samlede hændelsesforløb fra anskaffelsen til salget af ejendommen. Ved bedømmelsen lægges der vægt på en række momenter, eksempelvis folkeregistertilmelding, flytning af bohave, forbrug af vand, varme mv., indboforsikring, abonnementer, internetopkobling, anden bolig til rådighed og varigheden. Det er ejeren, der skal bevise og dokumentere, at ejendommen har tjent som bolig.

Folkeregistertilmelding

Tilmeldingen til folkeregisteret på adressen har ikke selvstændig betydning for, om huset eller lejligheden anses for at have tjent som bolig for ejeren. Tilsvarende er det heller ikke en tilstrækkelig begrundelse for at fastslå, at ejendommen ikke har tjent som bolig, at ejeren mangler at melde flytning til adressen. Tidspunktet for tilmeldingen til folkeregisteret kan dog få betydning i eksempelvis de tilfælde, hvor den er foretaget på et tidspunkt, hvor der er indledt salgsbestræbelser på ejerboligen.

I Dubai-sagen skete folkeregistertilmeldingen først den 1. januar 2006 og ikke den 15. november 2005, hvor forældrene efter det oplyste overtog lejligheden fra datteren og havde opholdt sig dér i de perioder, hvor de ikke ferierede rundt om i Europa. Var folkeregistertilmeldingen sket den 15. november 2005, hvor de endnu ikke vidste, at deres villa blev ledig med udgangen af 2005, kunne dommen måske have fået et andet udfald.

Anden bolig til rådighed

Har ejeren haft en anden bolig til rådighed samtidig med opholdet i den bolig, der påstås omfattet af parcelhusreglen, vil hovedreglen være, at boligen ikke kan sælges skattefrit. Dette fremgår af Dubai-sagen.

Skattefrihed efter parcelhusreglen kan dog i visse tilfælde udstrækkes til også at omfatte en supplerende helårsbolig, hvis det skyldes arbejdsmæssige årsager, at man har en ekstra bolig. Det er et krav, at den arbejdsmæssige anvendelse af ejendommen har haft en vis varighed enten i form af et længerevarende ophold eller regelmæssigt tilbagevendende ophold. I en sag for Vestre Landsret var denne betingelse ikke opfyldt, idet arbejdet reelt ikke eller i hvert fald kun i mindre omfang nødvendiggjorde ophold i København, hvor boligen var beliggende.

Skattefrihed ved salg af en supplerende helårsbolig er i praksis også godkendt ved anvendelse i forbindelse med uddannelse og af helbredsmæssige årsager.

Varighed

Skatteministeren blev i forbindelse med behandling af lovforslaget i 1989, hvor det tidligere krav om, at familiens helårsbolig først kunne sælges skattefrit efter to års beboelse, blev ophævet, stillet følgende spørgsmål:

"Ministeren bedes oplyse, hvorvidt det er en tilstrækkelig betingelse, at en ejer af en af de i forslaget omfattede ejendomme blot har beboet denne i en dag for at opnå skattefrihed i forbindelse med et eventuelt salg."

Ministerens svar var følgende:

"Regeringens forslag indebærer, at der ikke skal ske nogen beskatning efter ejendomsavancebeskatningsloven ved afståelse af en- og tofamilieshuse, ejerlejligheder, stuehuse og sommerhuse, når ejeren eller dennes husstand har beboet den pågældende ejendom. I forhold til de gældende regler ophæves kravet om, at beboelsen skal have strakt sig over mindst 2 år. Dermed vil også kortere beboelsesperioder fritage for en eventuel avancebeskatning efter ejendomsavancebeskatningsloven.

Det må dog kræves, at der rent faktisk har været tale om beboelse. I tilfælde, hvor der helt åbenbart er tale om, at ejeren eller dennes husstand blot foretager en proformaindflytning, dvs. at der reelt ikke er tale om beboelse, vil der efter en konkret ligningsmæssig vurdering være mulighed for at beskatte en eventuel avance efter ejendomsavancebeskatningslovens almindelige regler."

Skatteministeriets "begrundelse" i sagen om projektlejligheden

I sagen for Østre Landsret om ægteparret, der havde købt en projektlejlighed, hvor indflytning først kunne ske senere, den hidtidige helårsbolig var solgt, og det hjemløse ægtepar derfor købte en lejlighed til "midlertidig" beboelse, gjorde Skatteministeriet følgende gældende:

"Det er fastslået i retspraksis, at det er en betingelse for, at en ejendom kan være omfattet af bestemmelsen i ejendomsavancebeskatningslovens § 8, stk. 1, at opholdet på ejendommen har haft karakter af reel beboelse, jf. f.eks. UfR 2006.178 H og UfR 2007.1082/2 H. Midlertidigt ophold er ikke tilstrækkeligt.

UfR 2006.178 H

Denne sag for Højesteret omhandler en mand, der i midten af november 1997 angiveligt som følge af samlivsproblemer flyttede fra sin ægtefælle til en ejerlejlighed, som han havde stået som ejer af i en årrække, men som kort forinden var blevet ledig. Flytningen blev meddelt folkeregisteret. I midten af december 1997, hvor han ikke havde en anden bolig til rådighed, indgik han kommissionsaftale med en ejendomsmægler om, at lejligheden skulle sælges inden udgangen af 1997. Den blev solgt i løbet af januar 1998, og med virkning fra den 1. februar 1998 blev manden atter tilmeldt folkeregistret på den adresse, hvor hans ægtefælle boede. I den periode, hvor manden angav at have boet i lejligheden, havde der været et moderat elforbrug, et meget lavt forbrug af varme og intet forbrug af varmt vand. Han tegnede ikke indboforsikring og fik ikke oprettet telefon på adressen.

Højesteret fandt det ikke bevist, at han reelt havde boet i lejligheden. Som følge heraf var fortjenesten ved salget af lejligheden skattepligtig.

UfR 2007.1082/2 H

Denne sag for Højesteret omhandler to brødre, der i 1995 i lige sameje overtog faderens ejendom. Faderen havde ifølge skødet ret til at bebo ejendommen, så længe han ønskede. I januar 1999 satte brødrene ejendommen til salg, og den ene broder flyttede ind i ejendommen i midten af februar 1999, hvor faderen fortsat boede. Faderen flyttede den 1. marts 1999. 4 måneder senere var ejendommen solgt, og den "indflyttede" broder flyttede tilbage til kæresten og deres fælles barn.

Højesteret var af den opfattelse, at den "indflyttede" broders ophold på ejendommen måtte anses for et midlertidigt ophold og bemærkede i den forbindelse, at indflytning skete, efter at salgsbestræbelserne var gået i gang, og manden i øvrigt flyttede tilbage til samleveren og deres fælles barn.

Kommentarer til de to højesteretsdomme

Skatteministeriet henviser som begrundelse i sagen om projektlejligheden til to højesteretsdomme, hvor den ene klart synes at være en proforma-flytning og den anden en midlertidig flytning til en ejendom på et tidspunkt, hvor salgsbestræbelserne var påbegyndt og tilbageflytning til familien, da ejendommen blev solgt. Disse to højesteretsdomme synes ikke med rette at kunne anføres som begrundelse for, at ægteparret, der havde købt en projektlejlighed til senere overtagelse, og som i en mellemliggende periode intet sted havde at bo, skulle beskattes af en fortjeneste ved salg af en lejlighed, der rent faktisk var beboet i en periode, hvor de ikke rådede over anden bolig.

Ingen slinger i valsen?

Konklusionen er, at der ikke er meget slinger i valsen.

Dommen fra Østre Landsret er ikke i strid med tidligere domme, hvilket man vel forsigtigt kan begrunde med, at Skatteministeriet i denne sag henviste til to højesteretsdomme, hvor de faktuelle oplysninger fik tankerne ledt hen på en proforma-flytning og den anden et midlertidigt ophold i et forsøg på at opfylde bopælskravet.

Begreberne "varig bolig" og "permanent bolig" er måske blevet overfortolket i de senere år.

Moms ved anvendelse af underleverandører – pas på!

En virksomheds fradragsret for moms forudsætter, at en underleverandør er selvstændigt erhvervsdrivende. Det lyder nemt og indlysende, men praksis viser, at sådan er det ikke altid. Selv om virksomheden har modtaget en faktura tillagt moms, kan Skattestyrelsen anse underleverandøren som lønmodtager.

For så vidt angår udenlandske underleverandører skal man sikre sig, at det er korrekt, at der eventuelt er pålagt moms.

Underleverandør – selvstændig erhvervsdrivende

Mange virksomheder anvender underleverandører i stedet for egne ansatte til at udføre forskellige former for arbejdsydelser. Det gælder f.eks. indenfor byggebranchen, transportbranchen og rengøringsbranchen samt ved anvendelse af forskellige former for konsulenter.

En momsregistreret virksomhed har som altovervejende hovedregel fradragsret for moms ved køb af arbejdsydelser fra underleverandører. Det er dog en forudsætning, at der ikke reelt er tale om et ansættelsesforhold som lønmodtager hos den momsregistrerede virksomhed, samt at leveringen af arbejdsydelserne til virksomheden kan dokumenteres, særligt i form af forskriftsmæssige fakturaer fra underleverandørerne.

Manglende opmærksomhed på dokumentationen for samarbejdet og leveringen af arbejdsydelserne kan medføre store efterbetalinger af moms og i nogle tilfælde også A-skat mv. Det er et område, som Skattestyrelsen har stor fokus på.

Er der tale om et lønmodtagerforhold?

En forudsætning for momsfradrag er, at den pågældende underleverandør leverer ydelserne som led i selvstændig erhvervsvirksomhed. Hvis der er tale om, at underleverandøren reelt er i et ansættelsesforhold hos den momsregistrerede virksomhed, er der ikke fradragsret for momsen af ydelserne, uanset at der modtages forskriftsmæssige fakturaer.

Selvstændig erhvervsvirksomhed er kendetegnet ved, at der for egen regning og risiko udøves en virksomhed af økonomisk karakter med det formål at opnå et overskud. Hvorimod en lønmodtager er en person, der modtager betaling for personligt arbejde i et tjenesteforhold.

Vurderingen af, om en underleverandør er selvstændig erhvervsdrivende eller lønmodtager, afgøres på baggrund af en konkret vurdering.

Følgende taler for, at man er lønmodtager:

- Underleverandøren modtager fast løn, uanset om opgaven afsluttes eller ej
- Underleverandøren er underlagt kontrol og instruktionsbeføjelser
- Underleverandøren bærer ikke nogen reel økonomisk risiko ved at udføre arbejdet
- Underleverandøren udfører udelukkende arbejde for virksomheden og har dermed ikke andre kunder
- Underleverandøren afholder ikke selv de udgifter, som er forbundet med arbejdets udførelse.

Hvis Skattestyrelsen finder, at underleverandøren reelt arbejder som led i et ansættelsesforhold, kan Skattestyrelsen nægte fradragsret for moms samt pålægge indeholdelse af A-skat mv. af det til underleverandøren udbetalte honorar. Det kan Skattestyrelsen gøre, selv om underleverandøren har afregnet moms og skat på korrekt vis.

Det er vigtigt at kunne dokumentere, at ens underleverandører leverer ydelser som led i selvstændig erhvervsvirksomhed. Dette gøres bedst med en samarbejdsaftale, der klart definerer, at der er tale om selvstændig virksomhed. Endvidere skal der modtages forskriftsmæssige fakturaer udstedt af underleverandøren.

Forskriftsmæssige fakturaer

Når en momsregistreret virksomhed anvender underleverandører, der leverer ydelserne som led i selvstændig erhvervsvirksomhed, er det vigtigt, at der modtages forskriftsmæssige fakturaer, så det udførte arbejde kan dokumenteres.

Hvis det udførte arbejde ikke kan dokumenteres, kan Skattestyrelsen nægte fradragsret for momsen af ydelserne samt pålægge indeholdelse af A-skat mv. af det udbetalte honorar. Det kan Skattestyrelsen gøre, uanset om der er sket betaling til underleverandøren eller ej. Typisk gør Skattestyrelsen det kun i de tilfælde, hvor underleverandøren ikke selv har afregnet moms og skat på korrekt vis. Der findes dog eksempler på nægtelse af fradragsret i tilfælde, hvor underleverandøren har afregnet moms og skat.

Fradrag for moms ved køb af arbejdsydelser forudsætter således, at der modtages en forskriftsmæssig faktura, som skal indeholde følgende oplysninger:

1. Udstedelsesdato (fakturadato)
2. Fakturanummer (et fortløbende nummer, der bygger på én eller flere serier)
3. Sælgers momsregistreringsnummer (CVR-nummer)
4. Sælgers navn og adresse
5. Købers navn og adresse
6. Mængden og arten af de leverede varer og/eller ydelser
7. Leveringsdato (hvis denne er forskellig fra fakturadatoen)
8. Momsgrundlaget, det vil sige pris pr. enhed uden moms, evt. prisnedslag og rabatter mv., hvis disse ikke er indregnet i prisen pr. enhed
9. Den gældende momssats
10. Det momsbeløb, der skal betales.

Det er særligt punkt 6 (mængden og arten af de leverede varer og/eller ydelser), som Skattestyrelsen har fokus på. Her lægger Skattestyrelsen særlig vægt på, at det meget præcist fremgår, hvilke ydelser der er leveret, samt hvornår de er leveret. Desuden er det væsentlig, at det fremgår, på hvilket grundlag momsgrundlaget (fakturabeløbet) er opgjort, herunder hvilke timepriser der er anvendt.

Udover de forskriftmæssige fakturaer bør køb af arbejdsydelser fra en underleverandør i alle tilfælde også ske på baggrund af en underskrevet samarbejdsaftale mellem parterne om arbejdet og vilkårene herfor.

Udenlandske underleverandører

Ved anvendelse af udenlandske underleverandører vil den danske købervirksomhed typisk modtage fakturaer uden moms efter reglen om omvendt betalingspligt/reverse charge. Det skyldes, at en udenlandsk virksomhed som hovedregel kun skal momsregistreres i Danmark og fakturere med dansk moms, når der etableres et fast forretningssted i Danmark.

Hvis en dansk virksomhed modtager en faktura fra en udenlandsk virksomhed med dansk moms, og denne moms efter reglerne ikke burde være anført på fakturaen, fordi denne skulle have været uden moms, vil den danske virksomhed ikke være berettiget til at fradrage den fakturerede moms. Kunden skal her bede om en kreditnota og en ny faktura uden moms.

Der findes flere eksempler på, at Skattestyrelsen har nægtet en dansk virksomhed fradragsret for "urigtig opkrævet moms" på fakturaer og har forlangt tilbagebetaling af denne moms. Derfor bør der udvises stor påpasselighed ved modtagelse af fakturaer med dansk moms fra udenlandske underleverandører.

Moms ved opførelse af bygninger – hvad er de gældende regler?

Når en virksomhed opfører bygninger, er det væsentligt at være opmærksom på, i hvilket omfang man er berettiget til momsfradrag for omkostningerne.

Fradragsretten under opførelsen afhænger af den påtænkte anvendelse af bygningen efter færdiggørelsen. Hvis den påtænkte anvendelse ændres undervejs eller efter færdiggørelsen, får det momsmæssige konsekvenser i form af korrektion af momsfradraget eller afregning af udtagningsmoms.

Momsfradrag under opførelse af bygninger

En virksomhed har fuld fradragsret for moms af udgifter til opførelse af bygninger, der udelukkende skal anvendes til momspligtige aktiviteter i form af momspligtigt salg eller momspligtig udlejning. Derimod er der ingen fradragsret for moms af udgifter, der udelukkende skal anvendes til ikke-momspligtige aktiviteter, herunder momsfri udlejning eller private formål.

Herudover findes der en rækker særregler vedrørende momsfradrag ved opførelse af blandede bygninger, det vil sige bygninger, som skal anvendes til både momspligtige og ikke-momspligtige aktiviteter.

I det omfang en virksomhed opfører en bygning med henblik på et efterfølgende momspligtigt salg, kan virksomheden fradrage momsen af opførelsesomkostningerne fuldt ud under byggeriet. Det er dog en forudsætning for momsfradrag, at virksomheden kan dokumentere, at den har til hensigt at sælge bygningen med tillæg af moms og ikke f.eks. udleje bygningen momsfrit efter færdiggørelsen. Denne dokumentation kan f.eks. ske ved henvisning til salgsannoncer eller ved fremlæggelse af aftale med en ejendomsmægler om salg af bygningen.

Man skal være opmærksom på, at der ikke er fradragsret for moms af omkostningerne ved opførelse af en boligudlejningsejendom, der skal sælges ved en momsfri virksomhedsoverdragelse eller salg af det selskab, som ejer den pågældende udlejningsejendom. Det skyldes, at hensigten her ikke er et momspligtigt salg, men derimod momsfri boligudlejning.

Ændring af den oprindelige hensigt

En ændring af den oprindelige hensigt for anvendelse af nyopførte bygninger kan medføre væsentlige korrektioner af momsfradrag eller afregning af udtagningsmoms.

Det typiske scenarie er, at en bygning er opført med henblik på momspligtigt salg, men i stedet udlejes momsfrit. Her skal der enten ske en korrektion af det foretagne momsfradrag eller afregnes udtagningsmoms. Det var tidligere muligt at betale den fratrukne moms tilbage over en 10-årig periode efter reglerne om momsreguleringsforpligtelse – populært omtalt som "momskreditordningen ved opførelse af bygninger". Denne ordning er imidlertid ikke længere gældende.

Det afgørende element for, om der nu skal laves en fradragskorrektion eller betales udtagningsmoms, er, om skiftet i hensigten/anvendelsen sker før, ved eller efter ibrugtagning af bygningen:

- Bygninger opført med henblik på salg anses for ibrugtaget ved første salg eller ved udgangen af det regnskabsår, hvori bygningen er færdigopført, men endnu ikke solgt
- Bygninger opført med henblik på udlejning anses for ibrugtaget ved gensidig underskrift af lejeaftale – dog tidligst når ejendommen er færdigopført.

Rækkehuse og ejerlejligheder med fælles fundament er selvstændige bygninger, hvorfor ibrugtagningstidspunktet skal vurderes for hvert enkelt rækkehus/ejerlejlighed.

Korrektion af momsfradrag

Når en færdigopført bygning ibrugtages til et andet formål end det, som var hensigten, skal der ske korrektion af eventuel fradraget moms af opførelsesomkostninger, hvis ibrugtagningen sker i samme regnskabsår, som bygningen færdigopføres.

Det betyder, at hvis en bygning er opført med henblik på momspligtigt salg, men efter færdigopførelsen udlejes momsfrit, skal der ske korrektion af eventuel fradraget moms af opførelsesomkostninger.

Eksempel

Hensigten er momspligtig anvendelse, men ibrugtagning til momsfri udlejning (regnskabsåret er kalenderåret).

- En boliglejlighed er opført med henblik på momspligtigt salg, og der tages således momsfradrag i opførelsesårene
- Lejligheden sættes til salg i opførelsesperioden, f.eks. i 2022
- Lejligheden er færdiggjort i marts 2023
- Der indgås en tidsubegrænset lejekontrakt i november 2023
- Lejligheden er taget i brug til momsfritaget anvendelse, så der skal ske berigtigelse af eventuel tidligere fratrukket moms i den sidste momsperiode i 2023.

Afregning af udtagningsmoms

Når en færdigopført bygning ibrugtages til et momsfrit formål, skal der afregnes udtagningsmoms af markedsprisen, i det omfang moms af opførelsesomkostninger er fradraget, hvis ibrugtagningen sker i et senere regnskabsår end det regnskabsår, hvor bygningen var færdigopført.

Eksempel

Hensigt og ibrugtagning til momspligtig anvendelse, men efterfølgende momsfri udlejning (regnskabsåret er kalenderåret).

- En boliglejlighed er opført med henblik på momspligtigt salg, og der tages således momsfradrag i opførelsesårene
- Færdiggjort i marts i 2023 og er sat til salg
- Der indgås en tidsubegrænset lejekontrakt i februar i 2024
- Der skal afregnes udtagningsmoms, idet lejligheden har været sat til salg frem til udløbet af det regnskabsår, hvor den blev færdiggjort, og den er derfor taget i brug til salg inden overgang til momsfri udlejning.

Som udgangspunkt vil afregning af udtagningsmoms medføre større momsbetaling end korrektion af momsfradrag, idet der skal afregnes udtagningsmoms af markedsprisen indeholdende avance og eventuelle momsfrie omkostninger til f.eks. finansiering og forsikring.

Hvis lejligheden i ovenstående eksempel havde været udlejet ved udgangen af 2023, skulle der alene ske korrektion af fradraget moms og ikke afregnes udtagningsmoms.

Det er således vigtigt at have fokus på færdiggørelsesåret, hvis hensigten ændres. En færdiggørelse ultimo året giver ikke meget tid til ændring af hensigt, hvis man gerne vil undgå afregning af udtagningsmoms.

Ny lovgivning

Mellemskat, topskat og top-topskat

I 2024 beregnes skat af indkomsten med følgende skatter:

- Kommuneskat og eventuel kirkeskat
- Bundskat
- Topskat
- Skat af aktieindkomst.

Det samme vil alt andet lige være gældende i 2025.

I 2026 tilføjes to nye skatter, nemlig:

- Mellemskat
- Top-topskat.

Det bliver dermed ikke nemmere manuelt at beregne den skat, man skal betale.

De to nye skatter betyder ikke, at alle skal betale mere i skat. Yderligere skattebetaling rammer personer med en personlig indkomst, der overstiger 2.381.200 kr. (2024-niveau).

De nye skattesatser er følgende:

- Mellemskat på 7,5 % af den del af beregningsgrundlaget, der overstiger et bundfradrag på 588.900 kr. (2024-niveau)
- Topskat på 7,5 % af den del af den personlige indkomst (efter AM-bidrag), der overstiger 714.400 kr. (2024-niveau)
- Top-topskat på 5 % af den del af den personlige indkomst (efter AM-bidrag), der overstiger 2.381.200 kr. (2024-niveau).

Beregningsgrundlaget for mellemskat er den personlige indkomst (efter AM-bidrag) med tillæg af positiv nettokapitalindkomst, der overstiger 50.500 kr. (2024-niveau), for ægtefæller dog 101.000 kr. (2024-niveau). Det er det samme beregningsgrundlag, som er gældende for den nuværende topskat i 2024 og 2025.

Personer med en personlig indkomst (efter AM-bidrag) på 714.400 kr. eller derover, men ikke over 2.381.200 kr. (efter AM-bidrag), opnår en skattebesparelse på 9.412 kr., idet de kun skal betale mellemskatten på 7,5 % af indkomsten i intervallet 588.900 kr. - 714.400 kr. i stedet for den nugældende topskat på 15 %.

Personer med en personlig indkomst (efter AM-bidrag), der overstiger 2.381.200 kr., får selvfølgelig også skattebesparelsen på grund af mellemskatten, men også en forhøjelse af skatten på 5 % af den del af den personlige indkomst (efter AM-bidrag), som overstiger 2.381.200 kr.

Den maksimale skat (skatteloftet) for kapitalindkomst er fortsat 42 %.

Skatteloftet (heri ej medregnet AM-bidrag og kirkeskat) for personlig indkomst er for personer, der skal betale mellemskat, 44,57 %. Hvis der tillige skal betales topskat, er skatteloftet 52,07 % (svarende til det nuværende skatteloft). Er man top-topskatteyder, udgør skatteloftet 57,07 %.

Lov om ændring af personskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love (L 138) blev vedtaget den 16. maj 2024.

Forhøjelse af beskæftigelsesfradragene og et ekstra fradrag til seniorer

Siden 2004 har personer i beskæftigelse fået det såkaldte beskæftigelsesfradrag som belønning for at gå på arbejde. Fradraget er forhøjet ad flere omgange i et forsøg på at få flere ud på arbejdsmarkedet.

Beskæftigelsesfradraget er et ligningsmæssigt fradrag, der beregnes med udgangspunkt i arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget (arbejdsindkomsten).

Fradraget beregnes automatisk af Skattestyrelsen og indgår i forskuds- og årsopgørelsen.

I dag har vi:

- Det almindelige beskæftigelsesfradrag
- Et yderligere beskæftigelsesfradrag til enlige forsørgere.

Folketinget har vedtaget at forhøje disse to fradrag samt indføre yderligere et fradrag til seniorer.

Det almindelige beskæftigelsesfradrag

I 2024 beregnes det almindelige beskæftigelsesfradrag med 10,65 % af arbejdsindkomsten, og det maksimale fradrag udgør 45.100 kr.

I 2025 forhøjes satsen til 12,3 % og det maksimale fradrag til 53.500 kr. (2024-niveau).

For indkomståret 2026 og følgende år udgør satsen 12,75 % og et maksimalt fradrag på 58.200 kr. (2024-niveau).

Det ekstra beskæftigelsesfradrag til enlige forsørgere

I 2024 beregnes det ekstra beskæftigelsesfradrag til enlige forsørgere med 6,25 % af arbejdsindkomsten, og det maksimale fradrag udgør 25.300 kr.

Fra og med 2025 forhøjes satsen til 11,5 % og det maksimale fradrag til 46.500 kr. (2024-niveau).

Ekstra beskæftigelsesfradrag til seniorer

Fra og med indkomståret 2026 er der indført et ekstra beskæftigelsesfradrag til seniorer. Der er tale om et fradrag, som gives i to år forud for det år, hvor personen bliver folkepensionist. Er man så heldig, at man først bliver folkepensionist i 2028 og fortsat er erhvervsaktiv, får man det ekstra beskæftigelsesfradrag i to år, nemlig i 2026 og 2027. Når man pensionsalderen i 2027, er der kun mulighed for fradrag i 2026. Personer, der når folkepensionsalderen i 2026 eller tidligere, kommer således ikke i betragtning til det ekstra fradrag, selv om de fortsat måtte være på arbejdsmarkedet.

Fradraget beregnes i 2026-2028 med 1,4 % af arbejdsindkomsten og kan maksimalt udgøre 5.600 kr. (2024-niveau).

I 2029 udgør satsen 3,8 % og et maksimalt fradrag på 15.300 kr. (2024-niveau).

Et fradrag i 2030 og følgende år beregnes med 3,9 % og et maksimalt årligt fradrag på 15.700 kr. (2024-niveau).

Lov om ændring af personskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love (L 138) blev vedtaget den 16. maj 2024.

Boafgift – forhøjelse af den skattefri bundgrænse

Af de værdier, som en afdød efterlader sig, skal der betales en boafgift på 15 % af den del af boets samlede værdi, der overstiger et bundfradrag på 333.100 kr. (2024). Tilfalder arven ikke den nærmeste familie (børn, børnebørn m.fl.), skal der herudover normalt betales en tillægsboafgift på 25 %. Arv til ægtefællen er dog helt afgiftsfri.

Folketinget har vedtaget at forhøje bundfradraget i 2026 til 360.300 kr. (2024-niveau) og i 2029 til 388.200 kr. (2024-niveau).

Ægtefæller har hver et bundfradrag. Hensidder en ægtefælle i uskiftet bo, vil der ved længstlevendes død opnås

to bundfradrag, når førstafdøde ikke har haft et særbo, der skiftes, hvor bundfradraget er anvendt.

Lov om ændring af personskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love (L 138) blev vedtaget den 16. maj 2024.

Arv til søskende – ingen tillægsboafgift

Arv til den nære familie (børn, børnebørn mfl.) betyder betaling af en boafgift på 15 % af den del af arvebeholdningens værdi, der overstiger en bundgrænse på 333.100 kr. (2024). Af arv, der tilfalder andre end den nære familie, skal der endvidere betales en tillægsboafgift på 25 %. Som følge af beregningsmåden for boafgift og tillægsboafgift er afgiften ikke 40 %, men "kun" 36,25 %.

Efter gældende regler skal der betales tillægsboafgift af arv, der tilfalder søskende, jf. dog nedenfor om "Generationsskifte af erhvervsvirksomhed", hvis afdøde var barnløs.

Folketinget har vedtaget, at der fra og med 2027 ikke længere skal betales tillægsboafgift af arv, der tilfalder søskende, herunder halvsøskende samt søskende, som er adopteret af mindst en af afdødes forældre. Fritagelsen for tillægsboafgift omfatter ikke pleje- og stedsøskende. Den lempeligere afgift gælder heller ikke søskendebørn.

Arv, der tilfalder søskende, skal kun afgiftsberigtiges med 15 %, uanset om arven består af kontanter, en erhvervsvirksomhed osv.

Gaver til søskende er fortsat skattepligtige, medmindre der er tale om overdragelse af en aktiv erhvervsvirksomhed, hvor der alene skal betales en gaveafgift på 15 %, jf. nedenfor.

Generationsskifte af erhvervsvirksomhed

Ved generationsskifte af aktive erhvervsvirksomheder blev der indført en særregel fra og med den 1. januar 2020, når der sker overdragelse af en virksomhed til søskende og disses børn og børnebørn, og gavegiver eller afdøde ikke har/havde børn, børnebørn mv.

Gaver til søskende og disses børn og børnebørn er normalt skattepligtige. Boafgift af arv til denne personkreds udgør normalt 36,25 %.

Ved gaveoverdragelse af en aktiv erhvervsvirksomhed til søskende mv., når gavegiver ikke har børn mv., er gaven ikke skattepligtig, men i stedet skal der betales en gaveafgift på 15 %. Sker overdragelsen i forbindelse med arv, udgør afgiftssatsen 15 % i stedet for den normale sats på 36,25 %.

Fra og med 2027 gælder denne særregel ikke længere for søskende i forbindelse med arv, da der nu ikke længere skal betales tillægsboafgift af arv til disse, men kun en afgift på 15 %, uanset om det er kontanter eller en erhvervsvirksomhed, som de måtte arve. Reglen gælder fortsat ved gaveoverdragelse af en aktiv erhvervsvirksomhed.

Lov om ændring af personskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love (L 138) blev vedtaget den 16. maj 2024.

Hvidvask – kontantforbudsgrænsen

Nationalbanken har vurderet, at 1.000-kronesedlen ikke er nødvendig for, at borgere og virksomheder i Danmark kan foretage sikre og effektive betalinger. Samtidig udgør 1.000-kronesedlen i højere grad end andre pengesedler en forøget risiko for kriminalitet, idet det er lettere at opbevare og transportere større beløb i 1.000-kronesedler end i mindre sedler.

1.000-kronesedlen kan fra og med den 1. juni 2025 ikke længere anvendes som betalingsmiddel. Pengesedlen er ugyldig og kan dermed ikke indløses i Nationalbanken. Det samme gælder alle pengesedler fra seddelserier, der er ældre end den nuværende med broer og oldtidsfund (2009-serien). Den mest kendte, eller den flest alt andet lige kan huske, er 1997-serien, hvor forsiden er prydet med portrætter af danske kunstnere og videnskabsfolk, såsom forfatteren Karen Blixen, komponisten Carl Nielsen, skuespilleren Johanne Luise Heiberg, atomfysikeren Niels Bohr og billedkunstnerne Anna og Michael Ancher.

Fra og med den 1. januar 2025 kan vi således kun betale med pengesedler med broer og oldtidsfund, dog ikke 1.000-kronesedlen, hvorfor vi må sige farvel til Storebæltsbroen og Solvognen fra Trundholm Mose, der pryder denne pengeseddel.

En opgørelse fra Nationalbanken viser, at ultimo 2023 var 1.000-kronesedler til en værdi af 21,6 mia. kr. i omløb. Hvidvasksekretariatet har vurderet, at 8-11 mia. kr. af de 21,6 mia. kan være en del af den kriminelle økonomi og dermed udgøre en risiko for hvidvask.

Alle erhvervsdrivende, der modtager kontanter, vil derfor alt andet lige i en periode være ekstraordinært eksponerede for en forhøjet risiko for at blive misbrugt til hvidvask af penge. Derfor har Folketinget besluttet at nedsætte det beløb, som erhvervsdrivende maksimalt må modtage i kontanter som betaling for varer og tjenesteydelser. Grænsen er fra den 1. marts 2024 nedsat til 15.000 kr. Maksimumgrænsen kan ikke omgås ved, at betalingen sker i rater eller lignende.

Overtrædelse af reglerne straffes med bøde, der beregnes som 25 % af det beløb, der overstiger grænsen på 15.000 kr. – dog minimum en bøde på 10.000 kr.

Selv om 1.000-kronesedlen er et gyldigt betalingsmiddel til og med den 31. maj 2025, kan butikkerne dog i et vist omfang nægte at modtage denne, jf. nedenfor om "Midlertidig lempelse af kontantreglen".

En grænse på 8.000 kr. for erhvervsdrivendes betalinger

Grænsen på 8.000 kr. for erhvervsdrivendes kontante betalinger gælder fortsat. Grænsen gælder både for køb af varer og tjenesteydelser, og de 8.000 kr. er købsprisen inklusive moms.

Hvis en erhvervsdrivende køber varer mv. for mere end 8.000 kr. inklusive moms og betaler kontant, er konsekvensen, at der ikke skattemæssigt er fradragsret for købet. Dog er der en reparationsmulighed, hvis denne benyttes senest i forbindelse med virksomhedens oplysningsfrist, som normalt er den 1. juli i året efter indkomstårets udløb. Kontanthandlen skal indberettes via TastSelv Erhverv "Indberet kontant handel". Her skal som minimum afgives følgende oplysninger:

- Betalt beløb
- Betalingsdato
- Virksomhedens CVR-nummer
- Virksomhedens navn
- Fakturanummer
- Faktureringsdato.

Foretages denne indberetning rettidigt, er alt som det skal være, og virksomheden har fradrag for købet, som var der sket digital betaling.

Lov om ændring af hvidvaskloven (L 94) blev vedtaget den 22. februar 2024.

Midlertidig lempelse af kontantreglen

Detailhandlen har i 2024 oplevet en markant stigning i brugen af 1.000-kronesedlen og har derfor bedt erhvervsministeren om hjælp med henvisning til, at de ofte ikke havde byttepenge nok i kassen.

Hovedreglen er, at man har ret til at betale med kontanter i forretninger, restauranter mv. Det gælder i tidsrummet fra kl. 06.00 til kl. 22.00. Forretninger, der er beliggende i områder, hvor der kan være forhøjet risiko for røveri forbundet med modtagelse af kontanter, har alene pligt til at modtage kontanter fra kl. 06.00 til kl. 20.00, men skal i givet fald opsætte skilte herom.

Kontantreglen betyder, at man kan vælge at købe en liter mælk og betale med en 1.000-kroneseddel. Supermarkedet kan ikke nægte at modtage denne betaling med henvisning til, at de ikke har byttepenge nok i kassen. Butikkerne skal være i stand til at tage imod kontanter for alle køb, uanset købets karakter og pengesedlens størrelse.

Erhvervsministeren besluttede at komme forretningerne til undsætning, hvilket krævede en lovændring. Der blev den 24. april fremsat et lovforslag om midlertidig ændring af betalingsloven. Lovforslaget blev hastebehandlet i Folketinget.

Fra og med primo juni 2024 kan forretninger mv. nægte at modtage en 1.000-kroneseddel som betaling, hvis kontantbetalingen overstiger købesummen med mere end 750 kr. Man kan derfor ikke kræve, at forretningen tager imod en 1.000-kroneseddel til køb af en liter mælk, men hvis indkøbskurven indeholder varer for mere end 750 kr., er butikken fortsat forpligtet til at modtage en 1.000-kronseddel som betaling og aflevere byttepenge til kunden.

Denne lovændring ophæves den 1. juni 2025, idet der herefter ikke kan ske betaling med 1.000-kronesedler. Pengesedlen bliver ugyldig og derfor alene et samleobjekt!

Lov om ændring af lov om betalinger (L 169) blev vedtaget den 4. juni 2024.

Højesteretsdomme

Ekspertordningen – den 10-årige karensperiode

8 % i AM-bidrag og 27 % i bruttoskat på løn giver en effektiv beskatning på 32,84 %. Denne skatteprocent gælder for de personer, der opfylder betingelserne i den såkaldte forsker- eller ekspertordning. Man behøver ikke at være forsker eller særlig ekspert for at blive omfattet af den lempelige danske beskatning. Ekspertordningen blev indført af Folketinget for at trække udenlandsk arbejdskraft til Danmark. Udlænding eller dansker har ingen betydning, men det er blandt andet et krav, at personen ikke må have været omfattet af fuld dansk skattepligt inden for de seneste 10 år forud for ansættelsen, også kaldet karensperioden.

Højesteret har afsagt to domme om denne 10-årige karensperiode. Sagen omhandlede personer, der tidligere havde været fuldt skattepligtige til Danmark, og som efter mere end 10 år i udlandet ønskede at komme tilbage til Danmark og blive beskattet efter ekspertordningen. I begge sager havde personen frameldt sig folkeregisteret i Danmark i forbindelse med flytningen til udlandet, men havde intet foretaget sig i forhold til Skattestyrelsen. Konsekvensen var, at i de første 4-5 år efter fraflytningen stod personerne registreret som fuldt skattepligtige til Danmark på årsopgørelserne uden dog at have selvangivet i overensstemmelse hermed. De følgende år blev der ikke dannet årsopgørelser (Ingen skattepligt, udgår af mandtal).

Personerne gjorde for Højesteret gældende, at de ikke havde været fuldt skattepligtige til Danmark i de seneste 10 år forud for ansættelsen under ekspertordningen.

Det afgørende måtte være, om de reelt havde været omfattet af fuld dansk skattepligt og ikke registreringen i Skattestyrelsen (årsopgørelserne).

Dette synspunkt var Højesteret ikke enig i og anførte som begrundelse, at de pågældende årsopgørelser for de første 4-5 år efter udrejsen er gyldige forvaltningsafgørelser, som skal lægges til grund, når det skal afgøres, om en person har været fuldt skattepligtig til Danmark. Konklusionen var derfor, at ingen af de to personer kunne anvende ekspertordningen, da den 10-årige karensperiode dermed ikke var opfyldt.

Dommene er offentliggjort i SKM2024.148 & 149.

Kommentarer

Højesteretsdommene slår fast, at personen har pligt til selv at sørge for, at vedkommende står korrekt opført i Skattestyrelsens optegnelser.

Det blev også forsøgt, om der kunne ske ekstraordinær genoptagelse (genoptagelse udover 3 år) for årene efter fraflytningen, hvor der fejlagtigt stod fuld skattepligt på årsopgørelserne, og få rettet fejlen. Betingelsen for ekstraordinær genoptagelse er blandt andet, at der foreligger særlige omstændigheder. Dette fandt Højesteret ikke var tilfældet, da personen ikke havde rettet henvendelse til Skattestyrelsen om fraflytningen og ophøret af den fulde danske skattepligt. Der var således tale om en fejl fra personens side, som ikke kunne lægges Skattestyrelsen til last.

+/- 15 %-reglen – høj belåning

Hovedreglen er, at ejendomme mellem nærtstående parter skal overdrages til handelsværdien. Der gælder dog den vigtige regel og i praksis meget anvendte fremgangsmåde, at fast ejendom kan overdrages og bliver overdraget til børn og børnebørn m.fl. (gaveafgiftskredsen) til den offentlige ejendomsvurdering typisk med fradrag af 15 % med henvisning til et værdiansættelsescirkulære fra 1982. Det følger klart af domspraksis, at parterne kan støtte ret på værdiansættelsescirkulæret, der angiver en værdi på +/- 15 % af den seneste offentliggjorte ejendomsvurdering, medmindre der foreligger såkaldte særlige omstændigheder. Hvad der skal forstås ved "særlige omstændigheder", er ikke fastsat i cirkulæret, men følger i hvert fald indtil videre alene af domspraksis.

Cirkulæret fra 1982 er dog senere ændret til +/- 20 % gældende for ejendomme, der overdrages, når der forligger en af de såkaldte nye ejendomsvurderinger. I cirkulæret er det tilføjet, at en værdiansættelse inden for +/- 20 % ikke kan anfægtes af skattemyndighederne, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

Sagen for Højesteret

Højesteret har taget stilling til, om en meget høj belåning set i forhold til den offentlige ejendomsvurdering udgjorde en særlig omstændighed, således at 1982-cirkulæret om overdragelse til +/- 15 % ikke fandt anvendelse.

Sagen drejede sig om værdiansættelsen af fire ejendomme, som i 2019 blev overdraget fra en fader til hans to børn til værdier svarende til de offentlige ejendomsvurderinger, i alt 15.850.000 kr. Realkreditlånenes størrelse betød alt andet lige, at handelsværdien af ejendommene kunne fastsættes til 30,4 mio. kr. ud fra de gældende belåningsgrænser. Børnene overtog i forbindelse med overdragelsen af ejendommene samtlige realkreditlån, og restgælden var mere end 50 % større end den værdi, der fremgik af de offentlige ejendomsvurderinger. Faderen udstedte et anfordringsgældsbrev på et beløb svarende til den for meget overtagne belåning i forhold til den fastsatte overdragelsessum.

Højesteret udtalte, at en realkreditbelåning i sig selv kan begrunde fravigelse af 15 %'s-reglen, hvis belåningen viser, at den offentlige ejendomsvurdering er for lav. Om dette er tilfældet, må bero på en samlet konkret vurdering i det enkelte tilfælde af bl.a. forskellen mellem realkreditvurderingen og den offentlige ejendomsvurdering og den tidsmæssige sammenhæng mellem belåningen og overdragelsen af ejendommen. Det er ikke afgørende, om belåningen er sket før eller efter den offentlige vurdering.

Højesteret fandt, henset til den markante forskel mellem de offentlige ejendomsvurderinger og vurderingerne ved belåningen, der for den ene af ejendommene var sket én måned forud for overdragelsen, mens de øvrige tre ejendomme blev vurderet ca.15-25 måneder forud for overdragelsen, at der forelå særlige omstændigheder, der kunne begrunde en fravigelse af 15 %-reglen.

Højesteret stadfæstede landsrettens dom om en værdiansættelse på i alt 26,2 mio. kr. for de fire ejendomme, som svarede til den værdi, Skattestyrelsen havde fastsat efter indhentet udtalelse fra Vurderingsstyrelsen.

Dommen er offentliggjort i SKM2024.33.

Kommentarer

Faderen havde overdraget i alt seks ejendomme til de to børn, hvor belåningen for alle ejendommene alt andet lige viste en markant prisforskel i forhold til de offentlige ejendomsvurderinger. Skattestyrelsen forhøjede overdragelsessummen for samtlige ejendomme til de af Vurderingsstyrelsen fastsatte handelsværdier. I Landsskatteretten fik parterne medhold i, at de kunne anvende de offentlige ejendomsvurderinger som overdragelsessum for samtlige seks ejendomme.

Da Skatteministeriet indbragte Landsskatterettens kendelse for domstolene, valgte man, at sagen alene angik de fire af ejendommene. Begrundelsen herfor var, at de to af ejendommene var blevet belånt for mere end seks år siden, hvorfor en høj belåning måske ikke kunne anses som en særlig omstændighed. Samme synspunkt eller tankegang har vi set, når Skattestyrelsen har accepteret overdragelse af en forældrekøbsejendom til børn til den offentlige ejendomsvurdering +/- 15 %, hvor anskaffelsen er sket for tre år siden eller mere.

Landsretsdomme

Rådighedsbeskatning af fri bil – ingen kørebog

Mange domme i de senere år har omhandlet beskatning af fri bil for hovedaktionærer og hovedanpartshavere. Endnu en dom er afsagt, hvor en hovedanpartshaver blev beskattet af fri bil ud fra en rådighedsbetragtning.

Hovedanpartshaverselskabet drev handel med springheste til brug for konkurrencer. Der blev i vidt omfang opkøbt heste rundt om i Europa, hvilket betød, at selskabet havde et årligt kørselsbehov på cirka 200.000 km. Typisk deltog en rytter sammen hovedanpartshaveren, når der blev opkøbt heste i udlandet. Det var dyre heste, og den dyreste hest, selskabet havde solgt, var til en pris på 1,2 mio. euro.

Selskabet leasede en personbil på hvide plader til brug for kørslen hovedsageligt rundt i Europa.

Sagen for Vestre Landsret angik fem leasede personbiler i perioden 2015-2018. Normalt havde selskabet kun én bil til dette brug, men leasingperioderne var for nogle af bilerne delvist overlappende. Hovedanpartshaveren var blevet beskattet af fri bil for de fire omhandlede år med cirka 850.000 kr. Alle bilerne havde været parkeret på hovedaktionærens private adresse, idet selskabets virksomhed blev drevet herfra.

Landsretten udtaler, at der efter retspraksis er en skærpet formodning for, at bilerne har været til rådighed for hovedanpartshaveren, når disse er parkeret på hans privatadresse, der er sammenfaldende med selskabets adresse. Der skal ske beskatning af fri bil ud fra en rådighedsbetragtning og ikke den faktiske benyttelse. Da der ikke var ført kørselsregnskab, skulle hovedanpartshaveren beskattes af samtlige leasede biler, selv om der i husstanden var en privat bil, og der var fremlagt en såkaldt fraskrivelseserklæring for alle bilerne, hvorefter bilerne ikke havde været til rådighed for privat benyttelse.

Dommen er offentliggjort i SKM2024.71.

Kommentarer

Dommen viser endnu engang, at der stilles betydelige krav til hovedaktionærer og hovedanpartshavere for at afkræfte formodningen om, at selskabets biler er til rådighed for privat anvendelse. Dette gælder ikke mindst, når der er tale om dyre biler. Holder bilen parkeret på den private adresse, kan formodningen ikke afkræftes uden en kørebog.

+/- 15 %-reglen – dagsværdi i årsrapporten

Endnu en sag, hvor forældre havde overdraget fast ejendom til børnene og værdiansat disse efter det såkaldte 1982-cirkulære, hvilket vil sige en værdi, der ligger inden for spændet +/- 15 % af den offentlige ejendomsvurdering. Højesteret har fastslået, at parterne har krav på at anvende en værdi fastsat i overensstemmelse med cirkulæret, medmindre der forligger særlige omstændigheder.

I denne sag for Vestre Landsret var der tale om en far, der overdrog sine andele i to kommanditselskaber, hvis væsentligste aktiver bestod af faste ejendomme, til sine to døtre til værdier fastsat på grundlag af de offentlige ejendomsvurderinger fratrukket 15 %.

I kommanditselskabernes årsrapporter var ejendommene løbende indregnet til dagsværdier. Dagsværdien var opgjort for hver enkelt ejendom ud fra en afkastbaseret model med krav om et afkast på 8,50 %. Ved beregningen blev anvendt de budgetterede lejeindtægter og driftsomkostninger for de kommende år. På overdragelsestidspunktet udgjorde den regnskabsmæssige værdi (dagsværdien) henholdsvis 140 mio. kr. og 29,75 mio. kr.

Vurderingsstyrelsen fastsatte ejendommenes handelsværdier i det ene kommanditselskab til 167 mio. kr. og i det andet selskab til 53 mio. kr. Skattestyrelsen anvendte

disse værdier til brug for beregning af gaveafgift og tilsidesatte dermed de anvendte værdier, nemlig de offentlige ejendomsvurderinger på henholdsvis 98,5 mio. kr. og 23,98 mio. kr. med fradrag af 15 %.

Sagen blev påklaget til Landsskatteretten, der godkendte en overdragelsessum svarende til den offentlige ejendomsvurdering med fradrag af 15 %. Skatteministeriet indbragte landsskatteretskendelsen for Aarhus byret, og sagen blev af hensyn til dens principielle karakter henvist til Vestre Landsret.

Skatteministeriet gjorde for landsretten gældende, at der forelå en særlig omstændighed, hvorfor 1982-cirkulæret ikke fandt anvendelse, og det derfor var berettiget, at Skattestyrelsen havde fastsat en handelsværdi for ejendommene til brug for gaveafgiftsberegningen. Den særlige omstændighed var, at ejendommene var optaget til dagsværdi i selskabernes årsrapporter.

Modpartens påstand var ikke overraskende, at de havde et retskrav på at anvende 1982-cirkulæret og anfægtede i øvrigt ikke de af Skattestyrelsen fastsatte handelsværdier, som var højere end dagsværdierne i årsrapporterne. Som begrundelse blev henvist til en højesteretsdom fra 2021, hvor Højesteret klart og entydigt nok engang udtalte, at der er et retskrav på anvendelse af 1982-cirklæret, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Den af Skattestyrelsen fastsatte værdi ud fra en beregnet afkastprocent blev tilsidesat af Højesteret, selv om prisstatistikker og afkastprocent klart indicerede en langt højere værdi end den offentlige ejendomsvurdering.

Landsretten lagde til grund, at selskabernes ledelse i samarbejde med revisorerne havde beregnet ejendommenes dagsværdi efter almindeligt anerkendte og sædvanlige principper for værdiansættelse af erhvervsejendomme. Opgørelsen af dagsværdi tilsiger at finde den reelle salgsværdi. Da dagsværdierne oversteg de offentlige ejendomsvurderinger med 40 %, fandt landsretten, at det måtte have stået klart for faderen, der var bestyrelsesformand i de to selskaber, at den offentlige ejendomsvurdering var for lav, og der var derfor ikke et retskrav på anvendelse af en værdi fastsat efter 1982-cirkulæret.

Dommen er offentliggjort som Sag BS-47860/2022-VLR.

Kommentarer

Når man læser landsrettens begrundelse i denne sag, henledes tankerne på en anden sag fra Vestre Landsret, hvor der blev afsagt dom fem måneder tidligere. Denne dom omhandler dog ikke værdiansættelse af ejendomme til dagsværdier i årsrapporterne, men "sagkyndig viden" om de overdragne ejendommes handelsværdi.

I sagen fra 2023 var der tale om et forældrepar, der drev næringsvirksomhed med fast ejendom. Forældrene forærede i forbindelse med et generationsskifte deres børn 5/6 af virksomheden. Ved overdragelsen blev ejendommene værdiansat til den offentlige ejendomsvurdering med fradrag af 15 % svarende til 900 mio. kr.

Skatteministeriet anførte for landsretten, at henset til ægtefællernes indgående kendskab til ejendomsmarkedet vidste de, at den offentlige ejendomsvurdering med fradrag af 15 % ikke repræsenterede ejendommenes handelsværdi. Påstanden var, at der dermed forelå en særlig omstændighed, hvorfor ejendommenes overdragelsessum skulle fastsættes til ejendommenes handelsværdi, der af Vurderingsstyrelsen var ansat til 1,54 mia. kr.

To af landsrettens dommere fandt ikke, at det kunne tillægges nogen betydning, at forældrene var næringsdrivende med fast ejendom. En sagkyndig viden om ejendommenes handelsværdi var ikke en særlig omstændighed, der kunne begrunde en fravigelse af værdiansættelsescirkulæret.

Den tredje dommer var ikke enig og udtalte, at det som det klare udgangspunkt må formodes, at næringsdrivende kender værdien af de aktiver, de driver næring med køb og salg af. I øvrigt havde parterne ikke bestridt, at de faktisk var bekendt med ejendommenes handelsværdi. Henset til den meget betydelige forskel mellem overdragelsessummen og den af Vurderingsstyrelsen fastsatte handelsværdi, både relativt og absolut, fandt den dissentierende dommer, at der forelå en særlig omstændighed, hvorfor Skattestyrelsen havde været berettiget til ikke at acceptere en værdiansættelse efter cirkulæret.

I 2023 mente flertallet af landsrettens dommere således, at sagkyndig viden ikke var en særlig omstændighed, mens dette tillægges nogen vægt i dommen fra 2024.

Mon ikke vi får lejlighed til at læse to højesteretsdomme og se deres begrundelse for særlig omstændighed eller ej?

Byretsdomme

Beskatning af fri bil trods aftale om splitleasing

Splitleasing er en ordning, hvor arbejdsgiveren og medarbejderen hver især indgår en separat aftale med et leasingselskab om at lease den samme bil. Ordningen indebærer, at arbejdsgiveren og medarbejderen hver især betaler præcis den del af de samlede omkostninger til bilen, som vedrører deres respektive andel af bilens kørsel, og at de hver især hæfter økonomisk over for leasingselskabet. Ordningen medfører samtidig, at medarbejderen ikke skal beskattes af fri bil, fordi medarbejderen selv betaler sin private andel af de samlede leasingomkostninger og dermed selv bærer den økonomiske risiko ved splitleasingordningen.

Splitleasingområdet er ikke skattemæssigt lovreguleret, hvorfor de gældende "regler" hviler på praksis fra Skattestyrelsen, Landsskatteretten og domstolene.

For at en medarbejder med en splitleasingaftale kan undgå beskatning af fri bil, skal blandt andet følgende to betingelser være opfyldt:

- De samlede udgifter til bilens drift, afskrivning og forrentning, som alle er indeholdt i leasingydelsen, skal fordeles proportionalt mellem parterne på grundlag af den faktiske erhvervsmæssige kørsel og den faktiske private kørsel opgjort efter kilometer.
- Der skal løbende føres et detaljeret kilometerregnskab, der viser såvel den erhvervsmæssige som den private kørsel.

Rent praktisk beregner leasingselskabet i første omgang de løbende acontobetalinger på grundlag af parternes forventede kørselsbehov, og herefter afregner leasingselskabet eventuelle differencer med hver af parterne (arbejdsgiver og medarbejder) på grundlag af det førte kilometerregnskab.

Byretten i Lyngby har taget stilling til, hvorvidt en hovedanpartshaver skulle beskattes af fri bil trods aftale om splitleasing.

Skattestyrelsen havde forhøjet hovedanpartshaverens indkomst med 3,9 mio. kr. svarende til beskatning af fri bil nedsat med de af ham betalte leasingydelser for en periode på 4 år. Skattestyrelsens begrundelse for, at der skulle ske beskatning af fri bil trods de indgåede splitleasingaftaler, var, at:

- Der ikke løbende var sket en regulering af fordelingen af leasingydelserne (afregningsinterval)
- De gældende krav til kørselsregnskab ikke var opfyldt.

Afregningsinterval
Leasingaftalerne indeholdt på ganske normal vis en foreløbig fastsættelse af fordelingen mellem privat og erhvervsmæssig kørsel, som de månedlige leasingydelser var beregnet ud fra. Reguleringen ud fra den faktiske fordeling af kørslen mellem privat og erhverv skete først ved den enkelte leasingaftales udløb (12 måneder).

Kørselsregnskab
Den elektroniske kørebog, der automatisk registrerer de kørte ruter via GPS, og hvor det er angivet, om kørslen er privat eller erhvervsmæssig, opfylder ikke de gældende krav til kørselsregnskab, som er følgende:

- Kilometertællerens udvisende ved den daglige kørsels begyndelse og ved dens slutning
- Datoen for kørslen
- Den daglige kørsels fordeling mellem privat og erhvervsmæssig kørsel. For den erhvervsmæssige kørsel skal der være angivet bestemmelsessted og lignende notater, der kan sandsynliggøre/dokumentere den erhvervsmæssige kørsel (det erhvervsmæssige formål).

Især oplysningerne om formålet med den erhvervsmæssige kørsel var ikke i tilstrækkelig grad opfyldt.

Byrettens dom
Byretten var helt enig med Skattestyrelsen i, at den manglende løbende regulering af leasingydelserne og det mangelfulde kørselsregnskab betød, at splitleasingaftalerne ikke kunne godkendes, og den opgjorte nettobeskatning af fri bil for de fire år på 3,9 mio. kr. blev stadfæstet.

Dommen er offentliggjort i SKM2024.68.

Kommentarer
Som dommen med al tydelighed viser, kan det blive en meget dyr fornøjelse, hvis de i praksis opstillede formalitetskrav ikke overholdes.

Der skal ske en løbende afregning, herunder fordeling, af samtlige udgifter i splitleasingarrangementet, dvs. både de ekstraordinære førstegangsydelser, ordinære leasingydelser og driftstillæg m.fl.

Den løbende afregning af samtlige ydelser, herunder fordeling, skal ske månedligt i hele leasingperioden. Endvidere skal afregning ske på en sådan måde, at betalingerne til enhver tid afspejler fordelingen mellem det faktiske antal kørte kilometer for erhvervsmæssig og privat kørsel. Dette indebærer, at den månedlige fordeling mellem erhvervsmæssig og privat kørsel skal ske på baggrund af det akkumulerede antal kørte kilometer og de akkumulerede foretagne betalinger i hele leasingperioden.

Efter praksis er det i overensstemmelse med kravet om en løbende månedlig afregning, hvis eventuelle differencer vedrørende driftsomkostninger opkræves eller godskrives leasingtagerne ved opkrævningen af den sidste leasingydelse. Det er dog en forudsætning, at der er tale om mindre afvigelser. Ved større ekstraudgifter, som eksempelvis værkstedsbesøg, skal disse indgå i den løbende afregning, når de opstår.

Alle driftsomkostninger skal afholdes af leasingselskabet. Leverandører m.fl. skal således sende fakturaer direkte til leasingselskabet, og disse skal også modtage betaling direkte fra leasingselskabet. Hvis en arbejdsgiver derimod afholder en driftsudgift til leasingbilen, vil denne udgift også vedrøre den ansattes private kørsel, og der kan derfor være grundlag for beskatning af fri bil. Skatterådet har dog i en afgørelse fastslået, at der kan være helt ekstraordinære tilfælde, hvor en af leasingtagerne rent undtagelsesvist må afholde udgifter, f.eks. i udlandet, hvor det på ingen måde har været muligt at videresende fakturaen direkte til leasingselskabet til betaling. Det er en forudsætning, at udlægget uden ugrundet ophold refunderes af leasingselskabet og fordeles efter det akkumulerede kørselsregnskab og de akkumulerede betalinger mellem leasingtagerne. Udlægget kan ikke blot modregnes i fremtidige leasingydelser.

Efter praksis er det en betingelse, at der skal være tale om skriftlige separate aftaler mellem hver leasingtager og leasingselskabet. Dette indebærer, at aftalerne ikke må indeholde en bestemmelse om, at ved opsigelse af den ene kontrakt ophører den anden kontrakt automatisk også.

En eller tre leasingkontrakter – beskatningsgrundlag for fri bil?

Ved leasing af en bil, der ved indgåelse af leasingaftalen er mere end tre år gammel regnet fra første indregistrering, er det ikke uden betydning for det fremtidige beskatningsgrundlag, om der indgås en leasingaftale med en varighed på 36 måneder eller tre på hinanden følgende leasingkontrakter hver med en varighed på 12 måneder. Ved indgåelse af en leasingaftale på 36 måneder er det bilens markedsværdi ved indgåelse af leasingaftalen, der skal anvendes som beregningsgrundlag for beskatning af fri bil i samtlige 36 måneder. Indgås der derimod tre på hinanden følgende leasingkontrakter falder beskatningsgrundlaget ved indgåelse af leasingkontrakt nr. to og tre, idet det er bilens handelsværdi på de respektive tidspunkter, der udgør beskatningsgrundlaget for fri bil.

Byretten i Aalborg har taget stilling til, hvorvidt tre leasingkontrakter af hver 12 måneders varighed skulle anses som én kontrakt på 36 måneder, eller om der var tale om tre kontrakter.

Byretten fandt, at der var tale om én leasingaftale med en varighed på 36 måneder, idet:

- Den 16. februar 2017 blev der udarbejdet et leasingtilbud for 36 måneder.
- Den 17. februar 2017 blev der underskrevet en leasingaftale på 12 måneder, hvor den ekstraordinære førstegangsydelse, den månedlige leasingydelse og bilens restværdi var identisk med det fremsendte tilbud.
- Den 19. februar 2018 og den 13. februar 2019 blev der indgået leasingaftaler for de efterfølgende 12 måneder, og indholdet af disse aftaler var identiske med aftalen den 17. februar 2017, dog skulle der ikke betales en ekstraordinær førstegangsydelse.
- Efter udløbet af de 36 måneder blev der indgået en ny leasingkontrakt på samme bil, men nu var de månedlige leasingydelser "pludselig" faldet.

Dommen er offentliggjort i SKM2024.125.

Kommentarer

Landsskatteretten var kommet til samme resultat som byretten. Derimod kom Landsskatteretten i en anden sag et år senere til det modsatte resultat, nemlig at der var tale om tre separate leasingkontrakter af hver 12 måneders varighed. Landsskatteretten lagde vægt på indholdet af de fremlagte leasingkontrakter og udleveringssedler, hvoraf det blandt andet fremgik, at kontraktsperioden var 12 måneder for hver af kontrakterne, og at den månedlige leasingydelse faldt for hver ny indgået kontrakt. Det forhold, at der alene var betalt en ekstraordinær førstegangsydelse ved indgåelse af den første kontrakt, kun et depositum ved indgåelse af næste kontrakt og ingen af delene i den sidste kontrakt, kunne ikke i sig selv være udslagsgivende for, om der var tale om én eller tre kontrakter.

Administrative afgørelser

Er et smartwatch et skattefrit personalegode?

Skatterådet har taget stilling til følgende spørgsmål:

- Er et smartwatch et ur, en telefon eller noget helt tredje?
- Hvis et smartwatch kan sidestilles med en telefon, kan en medarbejder, der allerede har en arbejdsgiver-betalt telefon, tillige få et smartwatch uden yderligere beskatning?
- Gør det nogen forskel, om et smartwatch indgår i en bruttotrækordning?

Hvad er et smartwatch?

Skatterådet skulle tage stilling til, om et Apple Watch eller lignende smartwatch med eller uden eSIM kunne sidestilles med en telefon (smartphone).

Skatterådet kom frem til, at den teknologiske udvikling taget i betragtning er et smartwatch en telefon på linje med en smartphone.

Beskatning af to telefoner?

Kan en medarbejder nøjes med en årlig beskatning på 3.200 kr. (2024), hvis arbejdsgiveren stiller såvel en smartphone som et smartwatch til rådighed?

Skatterådet fandt ud fra en konkret vurdering af det oplyste om medarbejdernes arbejde, arbejdsforhold mv., at der var en arbejdsmæssig begrundelse for to telefoner, nemlig en smartphone og et smartwatch. Skatterådet lagde vægt på, at et smartwatch i et vist omfang indeholder anvendelsesmuligheder og funktionaliteter, som en smartphone ikke indeholder. I kraft af at telefonen/uret sidder rundt om håndleddet, vil det endvidere være nemmere for medarbejderne at have telefonen/uret med sig i forhold til en smartphone, og medarbejderne vil derved hurtigere kunne besvare kundeopkald og beskeder samt få et overblik over kalendere mv.

Da medarbejderne allerede blev beskattet af den arbejdsgiverbetalte smartphone, skulle der ikke ske yderligere beskatning.

Smartwatch og bruttotrækordning

Er der også skattefrihed for et smartwatch, hvis arbejdsgiveren kun vil betale for medarbejderens smartphone og ikke tillige for et smartwatch?

Skatterådet skulle med andre ord tage stilling til, om skattefriheden for et smartwatch som telefon nr. to i den konkrete situation også gjaldt, hvis der mellem arbejdsgiveren og medarbejderen blev lavet en aftale om en bruttotrækordning.

Skatterådet udtalte, at efter gældende praksis mv. har det formodningen imod sig, at en telefon er en arbejdstelefon, hvis arbejdstageren kompenserer arbejdsgiveren for at få stillet telefonen (et smartwatch) til rådighed i form af en generel lønnedgang (bruttotrækordning).

På baggrund af de foreliggende oplysninger om medarbejdernes arbejdsform mv. var det dog Skatterådets opfattelse, at der var en reel arbejdsmæssig begrundelse for et smartwatch. Medarbejderne skulle derfor ikke beskattes, da der allerede skete beskatning af fri telefon.

Det bindende svar er offentliggjort i SKM2024.203.

Kommentarer

Der er næppe tvivl om, at Skatterådets afgørelse vil bidrage til udbredelse af smartwatches.

Hvis medarbejderen allerede har en arbejdsgiverbetalt smartphone, skal der være en arbejdsmæssig begrundelse for, at medarbejderen har brug for såvel en smartphone som et smartwatch. Er dette ikke tilfældet, skal medarbejderen beskattes af det personalegode, som et smartwatch repræsenterer, selv om hun/han allerede bliver beskattet af fri telefon (den arbejdsgiverbetalte smartphone). Denne beskatning gælder også, selv om et smartwatch finansieres via en bruttotrækordning, idet der skattemæssigt ikke er tale om en egenbetaling, der kan nedsætte/forhindre personalegodebeskatning.

Aktionærlån – hvor går grænsen?

Reglerne om beskatning af aktionærlån gælder for udlån til fysiske aktionærer, der har bestemmende indflydelse i selskabet, og dennes nærtstående. Ved nærtstående forstås ifølge lovteksten alene den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbørn og adoptivforhold sidestilles med naturligt slægtskabsforhold.

Lovteksten synes umiddelbart tydeligt at angive, hvilken personkreds der anses som nærtstående.

Praksis viser dog, at grænsen for, hvornår et udlån skattemæssigt betragtes som et aktionærlån, er en ganske anden.

Udlån til søskende

Skatterådet har afgivet to bindende svar, som begge omhandlede en eneanpartshaver, der påtænkte at lade det af ham ejede selskab foretage et udlån til henholdsvis en bror og søster.

Skatterådet udtalte uden bæven i stemmen, at et kontant udlån til andre nærtstående end dem, der er nævnt i lovbestemmelsen, eksempelvis søskende, anses for at være ydet alene i kraft af eneanpartshaverens personlige relation til den nærtstående. Der ville derfor være tale om et indirekte lån til eneanpartshaveren med deraf følgende beskatning.

De bindende svar er offentliggjort i SKM2024.14 & 15.

Kommentarer

Svarene kan umiddelbart synes overraskende, da Skatterådet i 2020 kom til det modsatte resultat, hvor der også var tale om udlån til en bror. I ovenstående afgørelser er det dog også anført, at dette svar må anses for underkendt af Højesteret i 2023.

I sagen for Højesteret i 2023 var der tale om udlån til hovedanpartshaverens kæreste. Højesteret fandt, at lånet alene var ydet i kraft af hovedanpartshaveren personlige relation til låntager. Lånet måtte derfor anses for at have passeret hovedanpartshaverens økonomi, hvorfor der skulle ske beskatning af anpartshaveren efter de gældende regler.

Der kan kun manes til forsigtighed med udlån til personer, hvor man har den mindste personlige relation. Andre vil man næppe udlåne til!

Skatteinformation august 2024
© Revitax A/S. revitax@revitax.com
Redaktion: Dorte Borup Madsen (ansv.), Martin K. Jensen,
og Jacob Stagaard Larsen
Grafisk tilrettelæggelse: Pe Solutions ApS
Tryk: Pe Solutions ApS
Vi tager forbehold for fejl og mangler i vores referat af lovgivning m.m., og vi påtager os intet rådgivningsansvar
uden forudgående konsultation vedrørende de omhandlede emner i publikationen.
Eftertryk af hele artikler med kildeangivelse er tilladt. Redaktionen er afsluttet den 14. juni 2024.
ISSN 1395-9530

Skatteinformation august 2024

© Revitax A/S

revitax@revitax.com

Redaktion: Dorte Borup Madsen (ansv.), Martin K. Jensen,

og Jacob Stagaard Larsenrd.

Eftertryk af uddrag af materialet med kildeangivelse tilladt.

RevisorGruppen Danmark er en videnbaseret sammenslutning af selvstændige, statsautoriserede revisionsfirmaer.

Grafisk tilrettelæggelse og tryk: Pe Solutions ApS

REVISORGRUPPEN DANMARK

PARTNER REVISION

Rådgivende Revisorer - med dig i centrum